

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Український Народний Союз, видавець „Свободи“, святкує своє 125 річчя

Рік 126, ЧИСЛО 26-27, П'ЯТНИЦЯ, 28 ЧЕРВНЯ-5 ЛИПНЯ 2019 РОКУ

1893

Vol. 126, No. 26-27, FRIDAY, JUNE 28-JULY 5, 2019

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Ні зрозуміти, ні повірити

Петро Часто

Російське інформаційне агентство „Новості“ повідомило, що популярний в Москві артист Олексій Панін вирішив назавжди покинути рідну країну й емігрувати до США. В мережі „Instagram“ він вмістив фотографію свого закордонного пашпорта, вже з американською візою, і в підписі зазначив, що „квиток на літак – в один бік“. І закінчив відомими словами Михайла Лермонтова: „Прощай, немита Росіє!“.

З України теж їдуть люди, але при цьому не кажуть їй „прощай“. Їдуть так само, як і 100 років тому – на заробітки, бо жити треба вже, дітей годувати і вчити треба вже, і ні в кого нема часу залишатися вдома, де чекає тяжка, бо потребує об'єднаних зусиль, і марна, бо об'єднані зусилля завжди є для українців великою проблемою, боротьба з узурпаторами української економіки.

Це наша національна особливість – давати собі раду в житті поодиноці.

Росіяни – мова тут передусім про освічені, висококультурні, шляхетні особистості – покидають Росію з інших причин. Властиво – з однієї, завжди тієї самої причини. Дуже важливо знати і розуміти її. Бо одна річ, коли людина шукає по світі кращого заробітку чи професійної самореалізації, а цілком інша – їхати геть, коли серце не приймає доволі дійсності, а розум каже, що цю дійсність змінити неможливо.

Саме з цієї подвійної спонуки, голосу серця і розуму, колись, у XVI ст., повстав проти кривавого самодержця Івана Грозного тодішній полководець і герой Лівонської війни Андрій Курбський, назавжди обравши еміграцію. З дальшого листування цих двох непоступливих опонентів видно, що вже тоді князь Андрій передбачав, які біди і катастрофи несе для Росії самодержавство.

Відтоді вся російська історія густо просякнута кров'ю. Царі вбивали, царів убивали, час від часу люто і безрезультатно бунтувалися народні маси. Але закладена в основі державного устрою несправедливість знайшла спосіб зберігати себе: імперія обрала грубу, найгрубшу силу, а не правду.

А тепер подумаймо над дивом, що сталося після того, як більшовики повалили самодержавство. Навіть не після, а таки відразу, в той самий момент: повалили, щоб тут же відновити в іншій зовнішності, сутнісно ще страшнішій, ніж царська. Ріки невинної крові, голодомори, репресії проти найкращих людей. Яким промовистим символом позначений цей прихід сатанічного комуністичного царства „свободи, рівності і братерства“: у 1922 році більшовицька влада за вказівкою Леніна силоміць спорядила два кораблі з найвизначнішими тодішніми російськи-

(Закінчення на стор. 14)

ПАРЕ повертає Росію до Асамблеї

КИЇВ. – Делегати Парляментської Асамблеї Ради Європи (ПАРЕ) 25 червня проголосували за повернення Росії до ПАРЕ вперше після 2015 року попри спротив української делегації. Документ підтримали 118 депутатів, 62 проголосували проти, 10 утрималися.

Українські депутати призупинили участь у сесії ПАРЕ у відповідь на рішення зняти санк-

ції з Росії та повернути їй право голосу в ПАРЕ без виконання Кремлем будь-яких зобов'язань.

Міністерство закордонних справ України 25 червня оприлюднило заяву про те, що схвалена ПАРЕ резолюція є неприпустимою поступкою Російській Федерації, яка з 2014 року здійснює

(Закінчення на стор. 4)

Учасники пікету 25 червня біля Посольства Німеччини в Україні на знак протесту проти рішення Парляментської асамблеї Ради Європи про повернення представників Росії у ПАРЕ. (Фото: Стефан Франко/EPA/EFE, Радіо Свобода)

Адвокати домагатимуться звільнення моряків з допомогою нових механізмів – Полозов

Радіо Свобода

Захист захоплених Росією українських моряків тепер має намір домагатися їхнього звільнення з допомогою нових механізмів, повідомив російський адвокат Микола Полозов.

За його словами, таке рішення ухвалили після того, як 25 червня влада Росії не надала звіт Міжнародному трибуналові ООН із морського права про виконання рішення про звільнення українських моряків і кораблів.

„Йдеться, перш за все, про жорстку політичну взаємодію союзників і партнерів України з владою Росії. Порушення норм міжнародного права, в тому числі III Женевської конвенції, Конвенції ООН із морського права, заперечення імунітету військових судів, поводження з військовополоненими як з обвинуваченими у „побутовій“ кримінальній справі – все це не може бути нормальною правовою позицією влади Росії і навряд чи сприятиме нормалізації відносин із зовнішньополітичними партнерами“, – написав М. Полозов у Фейсбучі.

Він зазначив, що адвокати продовжують здійснювати юридичний захист захоплених українських моряків.

„Весь необхідний обсяг правової допомоги морякам нашими адвокатами надається і буде надаватися в подальшому. Ми очікуємо, що в середині липня слідство звернеться до суду з клопотанням про продовження строків тримання під вартою щодо військовополо-

(Закінчення на стор. 12)

Адвокат Микола Полозов (Фото: Сергій Нужненко/Радіо Свобода)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Указ президента відповідає Конституції

КИЇВ. – 20 червня Конституційний суд (КС) визнав законним указ Президента Володимира Зеленського про розпуск Верховної Ради. В. Зеленський особисто прийшов на засідання КС, де розглядали указ про розпуск Ради. У рішенні йдеться про те, що в Україні виник конституційний конфлікт між Президентом та Верховною Радою щодо підстав дострокового припинення повноважень парламенту. Цей конфлікт не має правового вирішення, оскільки Конституція не визначає порядок припинення діяльності парламентської коаліції, так само не передбачає порядок припинення коаліції і регламент Ради. Водночас, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Розв'язання конфлікту народом шляхом проведення позачергових виборів до Верховної Ради України відповідає вимогам Конституції України. Рішення КС є обов'язковим, остаточним та таким, що не може бути оскарженим. (BBC)

■ Готують зустріч Зеленського із Трампом

ВАШІНГТОН. – 22 червня Тимчасово виконуючий обов'язки голови Служби Безпеки України (СБУ) Іван Баканов під час візиту до США заявив, що Україна розраховує на більш інтенсивний діалог між державами. Візита відбулася на запрошення американської сторони і мала на меті ознайомити керманіча СБУ з результатами українсько-американського безпекового співробітництва. І. Баканов під час зустрічі зі спеціальним помічником Президента США з питань Європи Фіоною Гіл обговорив підготування візиту до Вашингтону Президента України Володимира Зеленського, яка незабаром має відбуватися на запрошення Президента США Дональда Трампа. Член Палати Представників Марсі Каптур під час зустрічі з І. Бакановим наголосила на підтримці України з боку американських законодавців у контексті подальшого поглиблення безпекового співробітництва між двома країнами. Посол України Валерій Чалий зауважив, що візита президента України до США можлива після дострокових парламентських виборів в Україні 21 липня. („Укрінформ“)

■ Підтримали виступ Грузії проти Росії

КИЇВ. – 21 червня у Києві провели акцію солідарності з грузинським народом. Партія „Європейська солідарність“ висловила свою підтримку грузинському народові, який виступає проти чергової російської провокації. За словами учасників акції, Кремль робить ставку на „п'яту колону“ та коляборантів, провокуючи міжцерковні та громадянські протистояння. („Укрінформ“)

■ Побили до смерті

ВІННИЦЯ. – 13 червня член команди „Громадянської позиції“ Олександр Комарницький, якого у Вінниці побивали поліцаї, помер після 12-денного перебування у комі. Про це повідомив Анатолій Гриценко, голова партії „Громадянська позиція“. 11 червня активіста побивали за те, що поліцаї хотіли прямо з вулиці залучити його свідком нібито у якійсь справі про вилучення у когось зброї, а він відмовився, бо не мав до того жодного стосунку і поспішав додому за годину до півночі. Державне бюро розслідувань порушило справу проти поліцаїв. Працівник сектору кримінальної поліції та керівник Київського відділення поліції відсторонені від виконання службових обов'язків на час розслідування. („Українська правда“)

■ Петиція має необхідну кількість голосів

КИЇВ. – 21 червня петиція про зменшення кількості депутатів Верховної Ради України до 100 осіб набрала необхідну для розгляду кількість 25 тис. голосів. Петицію було оприлюднено 22 травня. В описі до петиції її ініціатор Костянтин Сокурєнко вказав: „Для економії коштів і зменшення тягаря для українців, якими є 450 депутатів, просимо зменшити число народних депутатів до 100 осіб“. („Укрінформ“)

РОСІЙСЬКА ПОЛІТИКА

До чого вдається Кремль

Едвард Лукас

Розгляньмо 11 тактик, які застосовує лише Кремль.

Перша: антисоціальна поведінка, що може привести до заворушень. Нову загрозу становить відкрита й прихована підтримка російськими спецслужбами угруповань, що приваблюють молодих відлюдків, яким нема чим зайнятися, здебільшого чоловіків. Зокрема це клуби бойових мистецтв і банди мотоциклістів. Тривожно, що мета такої діяльності досі незрозуміла.

Друга: „автосорсингова“ війна. Приватні збройні формування, як-от „ЧВК Вагнера“, ідуть захищати різних диктаторів у скруті — від кібератак до звичайної кінетичної зброї. Клієнт оплачує послуги, надаючи природні ресурси або йдучи на поступки, а також наділяючи Кремль дипломатичною підтримкою.

Третя: економічні санкції, як-от заборона на імпорту та обмеження на експорт і транзит. Я розрізняю цю тактику й підвищення тарифів, що практикується в нинішній торговельній війні США та Китаю. Мета росіян — скористатися економічною скрутою, щоб чинити політичний тиск як покарання за певну політичну позицію.

Четверта: приховані інформаційні операції, як-от гакерські атаки й витік інформації, що були використані на президентських виборах у США та Франції. Технічно вони нескладні, але потребують глибокого розуміння політичних систем країни-жертви. Наразі це спеціалізація саме Росії, а не Китаю.

П'ята: історія як зброя. Піднебесна поширює побрехеньки про свою історію, а от Росія спеціалізується на псуванні репутації країн (скажімо, називає їх нацистами за опір радянській агресії чи окупації). У такий спосіб ще й відвертається увага від жертв Кремля.

Шоста: Росія використовує проти своїх критиків „червоні циркуляри“ Інтерполу, позови про наклепи та дошкульну судову тяганину. Китай випробовував „lawfare“ (чи то пак правотвір) у менших масштабах, зокрема в Австралії. А от для Кремля це потужна зброя. Тут мета не перемога, а стримування. Російські позивачі легко викидають по кілька мільйонів доля-

рів на юридичні послуги. Тоді як для західних аналітичних центрів, науковців та активістів величезні рахунки на захист у суді — непомірні витрати. Тож для Кремля їхнє мовчання — справжнє золото.

Сьома: підривання соціальних норм, довіри громадян до державних інституцій, насамперед з допомогою нігілістичної пропаганди таких засобів масової інформації, як „RT“ і „Sputnik“. Меседж простий і вкрай згубний: нікому не довіряти.

Восьма: перебої в постачанні енергоресурсів, зокрема природного газу. Китай не експортує їх (щоправда, використовує дещо схожий підхід до експорту рідкоземельних елементів). Радянська інфраструктура, яку Росія отримала у спадок, зробила її майже монополічним постачальником у більшості країн колишньої імперії. Однак, унаслідок легковажного застосування ця зброя притупилася. Енергетична система Європи стала диверсифікованішою й витривалішою.

Дев'ята: експлуатація релігійних настроїв, особливо серед православних. Китаю нема чого запропонувати на цьому фронті. Щоправда, проголошення автокефалії Української Церкви засвідчило, що росіяни перегнули палицю.

Десята: експлуатація економічних, етнічних, мовних, регіональних, релігійних, соціальних та інших розколів. Це основа основ російського підходу. Китайська тактика „поділяй і володарюй“ зосереджена на зовнішніх альянсах. Мета проста: слабкій країні, що потерпає від внутрішньої напруженості, бракує часу й енергії на безпеку.

Нарешті, одинадцята: фінансова зброя. Нагнітання паніки, як-от масове знімання грошей з банківських рахунків, а також використання фінансових ринків, щоб покарати або винагородити політичних діячів. Російські організації й агентства майстерно експлуатують позицію країни на ринках облігацій і сировини для „інсайдерської“ торгівлі: змінюють ціну й самі ж одразу користаються цією зміною.

„Український тиждень“

Едвард Лукас – британський політичний експерт з питань Східної Європи.

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Чого чекати від промосковських сил в Україні

Андрій Піонтковський

Навіть за найкращого ставлення до Володимира Зеленського неможливо сприймати його як самостійного політика. Він у силу своїх життєвих інтересів ніколи не був „political animal“. Коли країну стрясали драматичні події, беззбройні люди йшли під кулі, захищаючи своє бачення майбутнього України, він жодного разу не висловив свого ставлення до подій, крім хіба не надто вдалого жарту про ебонітові кийки. Страшно далекий був цей успішний гуморист-комерсант від свого народу. Йому самому і в голову не прийшла б думка про політичну, тим більше президентську кар'єру.

Ця думка прийшла в голову комусь іншому – колективного політехнолога з серйозними ресурсами, якого далі я буду позначати терміном „Зеленський“.

„Зеленський“ технологічно блискуче провів виборчу кампанію. Він майстерно використав дві навіть не больові точки, а відкриті рани українського суспільства. По-перше, відсутність за минулі п'ять років реальної боротьби з корупцією, глибоких економічних реформ, спрямованих на демонтаж олігархічного „капіталізму“. Адже Майдан був саме про це. Європейський вибір, за який вмирала „Небесна сотня“, – це перш за все розрив з „Тайожним союзом“ посткомуністичних клептократій.

І жорсткі слова про відповідальність влади, відповідальність за все політичного прошарку України і, природно, Президента країни Петра Порошенка були правдою „Зеленського“.

Не меншою раною України залишається війна з Росією. Втома від довгого протистояння неминуха в будь-якій війні і країні. Українське суспільство не може байдуже приймати загибель людей по обидва боки лінії припинення вогню. Тому слова „Зеленського“ про мир теж були правдою і теж відповідали сподіванням народу. Але політехнолог „Зеленський“ не зупинився на цьому. Він проголосив себе „партією миру“ і заставував свого суперника як провідника „партії війни“.

Сам термін „партія війни“ був зрадницькою щодо України брехнею „Зеленського“, свідомою підміною понять, невротичним маніпулюванням свідомістю виборців і величезним подарунком кремлівській пропаганді.

В Україні не може бути „партії війни“ за визначенням. Партія війни – це військово-політичне керівництво Росії.

Україна – жертва агресії військової наддержави, яка захопила у неї частину території і не приховує мети знищити Україну як незалежну державу. Україна не здатна військовим шляхом повернути захоплені ворогом території. Але змогла, підвищуючи боездатність своєї армії, спираючись на політичну підтримку своїх друзів і союзників, зупинити подальшу агресію Росії.

В Україні сьогодні є тільки дві партії: Партія опору агресії і Партія капітуляції.

При всій справедливості закидів на адресу колишньої влади з економічного порядку

(Закінчення на стор. 12)

ПОЛІТИЧНІ ЗАЛАШТУНКИ

Справу Медведчука продовжують
Зеленський і його „слуги народу“

Валентин Бушанський

Руслан Стефанчук – представник Президента Володимира Зеленського у Верховній Раді, – ошелешив Україну своєю брехливою і підступною заявою. 12 червня, він, по суті, говорячи від імени президента та політичної партії „Слуга народу“, висловився за створення двопалатного парламенту, а також за імплементацію результатів Всеукраїнського референдуму 2000 року „імени“ Віктора Медведчука.

Простежимо логіку Р. Стефанчука.

Перша теза: виборча система, за якою половина народних депутатів обирається за мажоритарною системою, а друга половина – за партійними списками – це гібрид, який, за словами Р. Стефанчука, перетворює парламент на „супермаркет“.

Друга теза: аби парламент був більш структурований, є рація запровадити двопалатну систему представництва: верхня палата формується за мажоритарною системою, нижня – за пропорційною.

Третя теза: в 2000 році в Україні проводився Всеукраїнський референдум, на якому громадяни підтримали висловлену Леонідом Кучмою, з ініціативи Віктора Медведчука, пропозицію запровадити двопалатний парламент, а також зменшити кількість народних депутатів з 450 до 300 осіб.

Розберемо тези та логіку Р. Стефанчука – одного з чільних радників Президента В. Зеленського з правових питань.

По-перше, те, що в Україні існує гібридна виборча система – це очевидний відступ назад Президента В. Зеленського. Саме він, виступаючи з інавгураційною промовою, звернувся до парламенту з категоричною вимогою перейти до пропорційної виборчої системи з відкритими списками.

А що відбулось далі? Після консультацій з фракціями Президент В. Зеленський і очільники політичних партій, які вже представлені у Верховній Раді, відмовились від переходу до пропорційної системи з відкритими списками та скасування мажоритарки.

Звідси – один висновок за Серенапом Кіркгард: „Або – або“. Або Президент В. Зеленський цинічно збрехав усьому народові, кажучи, що домагатиметься запровадження відкритих партійних списків, а насправді і не збирався цього

робити. Або піддався впливові партійних босів, зрозумівши, що і йому – керівникові „Слуги народу“ – вигідно контролювати формування списків кандидатів у народні депутати.

Відповідно: Президент В. Зеленський – або цинік і брехун; або – слабак, який дав обіцянку народові, виконувати яку відазу ж відмовився.

По-друге, як відомо, одна брехня завжди тягне за собою другу, і так до нескінченності. Р. Стефанчук показав надзвичайну асоціативну еквілібристику: критично висловившись про виборчу систему, він побачив вихід з ситуації не у виправленні хиб виборчої системи, а в конституційних змінах – переході від однопалатного парламенту до двопалатного.

Приголомшливо! Президент В. Зеленський зневажив свою передвиборчу обіцянку, але замість того, аби все ж пояснити народові, як саме він та його „Слуги народу“ надалі домагатимуться втілення президентських слів, Р. Стефанчук, фактично розписався в тім, що питання зміни виборчої системи вже і не розглядається. Якщо ми не змогли змінити виборчу систему, говорить нам Р. Стефанчук, то змінимо всю законодавчу владу – запровадимо дві палати, тобто законсервуємо мажоритарку і не повертаймося до цієї теми.

Відтак Р. Стефанчук, каже українцям, що країна має ввійти в тривалий процес конституційних дебатов. Р. Стефанчук – дипломований юрист з науковим ступнем. І цей нібито освічений правник нам каже: якщо ми неспроможні вдосконалити закон про вибори, то змінимо Конституцію, і в такий спосіб покладімо край усім спробам запровадити логічні і зрозумілі виборчі норми. Дуже оригінально!

По-третє, від мови про двопалатний парламент на основі двох виборчих систем, одна з яких – осоружна мажоритарка, Р. Стефанчук перейшов до результатів Всеукраїнського референдуму 2000 року.

Однак, мушу нагадати „служі народу“, як саме формулювалося питання, яке в 2000 році було винесене на референдум. Цитую: „Чи підтримаєте Ви необхідність формування двопалатного парламенту в Україні, одна з палат якого представляла б інтереси регіонів України і сприяла б їх реалізації, та внесення відповідних змін до Конституції України і виборчого законодав-

(Закінчення на стор. 12)

Акція протесту біля Адміністрації Президента

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Біля будівлі Адміністрації Президента України 10 червня активісти провели віче „Зупинимо капітуляцію“ проти реваншу проросійських сил в Україні. Кілька тисяч людей, серед яких ветерани війни і добровольці, були обурені заявами глави української делегації в

Тристоронній контактній групі (ТКГ) Леоніда Кучми про необхідність прописати в нових домовленостях „режим тиші“ в зоні збройного конфлікту на Донбасі норму „не стріляти у відповідь“.

5 червня вперше за півтора місяця відбулось засідання ТКГ і Л. Кучма виступив із пропозицією зняти економічну блокаду з невідконтрольних Києву районів Донбасу і прописати в домовленостях щодо тиші на Донбасі заборону на вогонь у відповідь та заборону на обстріл громадських об'єктів – шкіл, дитячих садків. Учасники акції вимагали введення в групу, що складає дорожню карту виконання Мінських угод, ветеранів війни на Донбасі, які мають довіру у ветеранській спільноті та могли б інформувати про вимоги до переговорників у Мінську, а також обґрунтування ухвалення рішень.

Акції протесту відбулися також в Одесі, Харкові, Львові, Тернополі та інших містах, мешканці яких обурені закликком Президента України Володимира Зеленського до Російської Федерації „відновити контроль“ над бойовиками окупованого Донбасу.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Українець переміг у конкурсі співу

КАРДІФ. – 23 червня український баритон, 31-річний Андрій Кимач переміг на конкурсі клясичного співу BBC „Cardiff Singer of the World“ у Великій Британії. Він був одним із п'яти співаків, які пройшли до фінальної тури після тижня змагань. Понад 400 співаків з усього світу подали заявки на участь у конкурсі цього року, 20 учасників з 15 країн пройшли етап відбору. А. Кимач народився на Вінниччині, навчався у Музичній академії ім. Петра Чайковського у Києві. На початку червня українець значився серед солістів у Театрі Джузеппе Верді в італійському Трієсті. (Радіо Свобода)

■ На Донеччині перекрили дорогу

ВУГЛЕДАР, Донецька область. – На шахті „Південнодонбаська“ та частково на шахті ім. Сургая продовжують страйкувати гірники. Вони вимагають виплатити 35 млн. грн. заборгованості із заробітної платні. 23 червня вони розпочали конференцію робочого колективу, де прийняли рішення вступити в трудовий конфлікт у зв'язку з складним фінансово-економічним становищем на підприємстві. Гірники перекрили дорогу біля Вугледара. Спеціальні транспортні засоби пропускають, намагаються частково пропускати автобуси та транспорт, у якому перебувають діти. („Укрінформ“)

■ СУМ організовує літній відпочинок

КИЇВ. – Спілка Української Молоді (СУМ) в Україні під патронатом Світової Управи СУМ організовує черговий літній табір для 120 дітей бійців і дітей з лінії розмежування на сході України. Відпочинок щонайменше 25 дітей спонзорує СУМ в Канаді. Табір під назвою „Знай наших“ відбудеться 29 липня-10 серпня на базі відпочинку „Відкриті двері“ біля Чернігова. Вартість перебування у таборі однієї дитини упродовж двох тижнів становить близько 300 дол. СУМ в Канаді оголосила про запуск кампанії зі збору фондів. Наразі вже зібрано понад половину необхідної суми. („Укрінформ“)

■ „Марш рівності“ провели в Києві

КИЇВ. – 23 червня в столиці відбувся „Марш рівності“ на підтримку рівних прав для лесбійок, геїв, бісексуальних та трансгендерних людей (ЛГБТ). Тема цьогорічного маршу – „Свобода. Єдність. Боротьба“, а головне гасло маршу – „Наша традиція – це свобода!“. На свою акцію вийшли противники „Маршу рівності“. Їх і учасників маршу розділяли правоохоронці. У центрі Києва був частково обмежений дорожній рух і рух транспорту. (Радіо Свобода)

■ Ключев не буде кандидатом

КИЇВ. – 23 червня колишньому депутатові від Партії регіонів та колишньому голові Адміністрації Януковича Андрієві Ключеву Центральна виборча комісія відмовила в реєстрації кандидатом у народні депутати України. А. Ключева підозрюють у заволодінні з травня 2010 по квітень 2011 року державним майном шляхом зловживання службовим становищем за попередньою змовою групою осіб, повторно та в особливо великих розмірах. З 2014 року він живе у Московській області. („Укрінформ“)

■ Гостинно зустріли посланців Криму

ЛІСБОНА. – 22 червня українська громада Португалії зустріла на летовищі Лісбони незламних борців проти московської окупації Криму – заступника голови Меджлісу кримськотатарського народу Ахтема Чийгоза та Умера Ібрагімова. 23 червня відбулася зустріч з українською громадою в Українській греко-католицькій церкві. 23 липня гості взяли участь у товариському змаганні з футболу на футбольній площі „Decathlon Alfragide“ на підтримку кримського татарина Ервіна Ібрагімова, сина Умера Ібрагімова, викраденого три роки тому. У день приїзду гості відвідали місце, де буде встановлено погруддя Тараса Шевченка. (Рада Спілки українців у Португалії)

Під час акції протесту біля Адміністрації Президента України. (Фото: Георгій Лук'янчук)

АМЕРИКА І СВІТ

■ У Литві засудили шпигунів Росії

ШАУЛЯЙ, Литва. — Окружний суд 20 червня визнав двох громадян Литви винними у шпигунстві на користь Росії і засудив кожного до чотирьох років і дев'яти місяців ув'язнення. Імена засуджених не названі. Один із них 1961 року народження, інший – 1966 року. Під час обшуків у них знайшли близько 6,500 євро. За даними слідчих, засуджені могли за гроші передавати інформацію організації, яку підозрюють у шпигунстві. Під час досудового розслідування з'ясувалося, що організація цікавилася документами литовської військової авіабази. Обидва засуджені визнали свою провину. Їх затримали в грудні 2017 року, коли спецслужби Литви встановили передання даних чужинській розвідці. В останні роки в Литві неодноразово виявляли випадки шпигунства на користь Росії. Міністерство закордонних справ Росії щоразу заявляло, що шпигунські скандали є проявом русофобської політики Вільнюса. (Радіо Свобода)

■ Що думають американці про вибори?

АТЛАНТА. — Телевізійна агенція „Сі-Ен-Ен“ 5 червня оприлюднила статистику про те, що американці думають про президентські вибори 2020 року. Опитування були переведені перед тим, як Дональд Трамп оголосив 18 червня, що він кандидує на перевибір. Більшість респондентів (54 відс.) думають, що президент буде переобраний, 41 відс. кажуть, що він програє, а 5 відс. не визначилися з відповіддю. На останніх опитуваннях в грудні 2018 року більшість (51 відс.) вважала, що Д. Трамп програє. Для порівняння, у травні 2011 року 50 відс. американців вказали, що Президент Барак Обама буде переобраний. („CNN“)

■ Китай приховує правду 30 років

ТАЙПЕЙ. — Китай далі приховує правду про криваве здушення демонстрацій за демократію, які відбулися 3-4 червня 1989 року на Майдані Тіянанмен в Пекіні. Це заявила 4 червня Президент Тайвану Цай Ін-вен. „Китайський уряд не то що не плянував покаятися за минулі помилки, але продовжував прикривати правду“, – вона написала на Фейсбук. „Будьте певні, Тайван напевно боронитиме демократію і свободу“, – додала вона. Комуністичний Китай ніколи не подав повного числа смертей на Майдані і забороняє будь-яке відзначення цих подій. Коментарі президента появились напередодні велелюдних публічних слухань в регіоні, особливо в Тайпєй і Гонг-Конгу, у пам'ять жертв на Майдані Тіянанмен. („Reuters“)

■ Володимира Кличка врятували на морі

МАДРИД. — Колишній чемпіон світу важкої ваги з боксу Володимир Кличко був врятований зі своєї моторової яхти в Середземному морі. Про це 41-літній В. Кличко повідомив 25 червня. Його прогулянку по морю з родиною і приятелями перервала пожежа. Приморська рятувальна служба Еспанії підтвердила, що 23 червня вона врятувала дев'ятеро осіб з яхти, яка пливла за течією 10 миль від берега, бо вибухла пожежа в моторному відділі судна. („Associated Press“)

■ ЕС продовжив санкції на Росію

БРЮСЕЛЬ. — Європейський Союз (ЕС) продовжив економічні санкції на Росію через воєнні події в Україні. Представник ЕС заявив 20 червня, що „санкції були одногослоно продовжені на додаткових шість місяців через невиконання Мінських угод“. Окремі санкції, які забороняють ЕС провадити бізнеси в анексованому Криму, були відновлені на один рік. ЕС також застановляється над пропозицією, щоб відмовитися визнавати російські паспорти, які були видані в східній Україні. Провідники ЕС теж вимагають „повної співпраці“ Росії у розслідуванні (під проводом Голяндії) причин збиття маляйзійського пасажирського літака над східною Україною в 2014 році, в якому загинуло 298 осіб. Дослідники переконані, що літак збили проросійські сили. („Voice of America“)

Українці працюватимуть в Ізраїлі

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – 18 червня на лєтовіщі ім. Бен Гуріона Надзвичайний та Повноважний Посол України в Ізраїлі Генадій Надоленко зустрів першу групу українських будівельників, які приїхали згідно з ухваленими робочими контрактами між Україною та будівельними організаціями країни про тимчасове працевлаштування українських працівників в окремих галузях Ізраїлю.

Під час спілкування Г. Надоленко наголосив, що українські будівельники, працевлаштовані в Ізраїлі, мають такі ж права та обов'язки, як і ізраїльські робітники, відповідно до ізраїльського законодавства. Зокрема, оплачувані від-

пустки та дні хвороби, захист прав за законом країни та гарантовану безпеку.

„Посольство України контролюватиме дотримання правового процесу працевлаштування, реагуватиме на будь-які скарги у разі порушення трудових прав українських працівників та сприятиме комфортному перебуванню українців в Ізраїлі“, – запевнив посол.

На зустрічі були присутні представники Управління з питань населення та іміграції при Міністерстві внутрішніх справ Ізраїлю, Центру міжнародної міграції та інтеграції, засобів масової інформації.

Загалом приїде 260 українських фахівців, які пройшли друге коло професійних іспитів з відбору кандидатів на працевлаштування в Ізраїлі.

Посол Генадій Надоленко зустрічає українських будівельників. (Фото: Посольство України в Ізраїлі)

УККА звернувся до Президента Зеленського підписати закон визнання Пласту

НЮ-ЙОРК. – Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) – організація яка представляє понад 20 активних крайових та центральних організацій американців українського походження – звернулася до Президента України Володимира Зеленського, підтримати і затвердити закон „Про державне визнання і підтримку Пласту – Національної Скаутської Організації України“, ухвалений 30 травня Верховною Радою України.

У листі підтримки, УККА опирався на інавгураційну промову президента, де він відзначив, що сьогодні у світі „нараховується 65 млн.

тих, кого народила українська земля“. А закон про державне визнання Пласту підтримуватиме не тільки організації пластового руху в діаспорі, але і українську ідентичність української молоді незалежно від того де вона проживає.

УККА висловив сподівання, що президент України невідкладно введе в дію давно очікуваний і надзвичайно важливий закон, який допоможе налагодити тіснішу співпрацю між українською та американською молоддю, посилить економічні, політичні та культурні зв'язки наших держав.

УККА

ПАРЕ повертає...

(Закінчення зі стор. 1)

збройну агресію проти України, грубо порушуючи норми і принципи міжнародного права, у тому числі Статуту Ради Європи.

У заяві сказано: „Те, що відбулося сьогодні в ПАРЕ, є свідченням відходу від задекларованих стандартів, принципів та цінностей Ради Європи внаслідок безпрецедентного тиску й фінансового шантажу з боку Російської Федерації. На жаль, це сталося внаслідок відвертого потурання з боку низки країн, керівництво яких, з одного боку, наголошує на необхідності припинення російської агресії проти України, а з іншого – заохочує агресора, йдучи йому на поступки“.

МЗС України вважає, що ПАРЕ втратила свій авторитет і більше не може відігравати ролю, якою її наділили батьки-засновники.

„Моральна перемога залишається за тими країнами, які не підтримали руйнівні рішення в

Раді Європи. Це були саме ті країни, які у своїй нещодавній історії або були окуповані СРСР, або сьогодні потерпають від російської окупаційної влади, яка продовжує здійснювати агресію і вбивати їхніх громадян. І саме вони достойні вважатися справжніми захисниками цінностей тієї Європи, до якої належить Україна“, – сказано у заяві.

Протести з цього powodu 25 червня відбулися у Києві, Страсбурзі та інших містах. Під стінами Ради Європи люди з прапорами України та Грузії закликали ПАРЕ негайно скасувати рішення.

У ПАРЕ на 26 червня призначене голосування щодо оскарження повноважень російської делегації. Для цієї процедури необхідно було набрати голоси 30 парламентаріїв з п'яти країн. Тепер питання розгляне спеціальна комісія на основі доповіді, яку представлять у другій половині дня 26 червня. При цьому делегація, чий повноваження оскаржуються, бере участь в роботі ПАРЕ, але не голосує за своє питання. (МЗС України, Радіо Свобода)

Ще один журналіст загинув: за що вбили Вадима Комарова?

Ольга Комарова

46 днів черкаський журналіст Вадим Комаров провів у комі і пішов з життя 20 червня, так і не проливши світло на те, хто на нього напав.

Напад стався у місті Черкаси 4 травня, але ця історія не стала головною темою і мотивом численних акцій протесту. Нападників не встановлено досі, але оточення В. Комарова та журналістська спільнота переконана, що злочин пов'язаний із професійною діяльністю чоловіка. Тим більше, що він вже кілька разів ставав об'єктом замаху.

Хто такий Вадим Комаров

Дехто називає його не журналістом, а блогером та активістом. Все через те, що більшість інформації він викладав на своїй сторінці у Фейсбук, дозволяв собі оціночні судження та участь в акціях.

Втім, він мав власну газету „Черкаські відкриття”, яка виходила нерегулярно, розповідають колеги.

„Прикро, що коли цей напад стався, в нас не було таких потужних заяв. Влада не казала, наприклад: „Та ні, ну як же це можна пов'язувати з нами! Ми будемо за те, щоб це розслідувалося активно!”. Були невеличкі пресові повідомлення про те, що розслідується. Лише невеличка група черкаських активістів була ініціаторами, щоб правоохоронні органи звітували по розслідуванню”, – розповідає Радіо Свободі журналіст черкаського видання „Прочерк” Назарій Вівчарик.

В. Комарову вдавалося діставати документи, які засвідчували можливу корупцію місцевих органів влади, він не боявся називати прізвища і багатьом високопосадовцям ускладнював життя. Останнім доводилося реагувати на поширену інформацію, робити заяви у відповідь на оприлюднені документи, пояснює його колега.

В. Комаров часто ставив влучні запитання на прес-конференціях, було видно, що він глибоко в темі, згадує Н. Вівчарик.

Робив прямі трансляції, інформацію з яких використовувало чимало черкаських ЗМІ у своїх програмах. До В. Комарова завжди можна було звернутися за консультацією і він ділився тим, що знав без проблем. Тим більше, що ця інформація виявлялася точною і підтверджувалася з інших джерел, розповідає Н. Вівчарик.

„Він був одним з тих небагатьох журналістів, якому було не байдуже. І його можна назвати журналістом-розслідувачем”, – зазначає черкаський журналіст.

Що сталося

4 травня, суботнього ранку, перехожі знайшли чоловіка із розбитою головою на перехресті вулиць Надпільної і Небесної Сотні у Черкасах. В. Комарову зробили операцію, але він перебував у вкрай важкому стані і не приходив до тями.

Дружина журналіста навіть через місяць розповідала про те, що мова не йде не те, що про перевезення його до столичної лікарні, а й на МРТ чоловіка не можуть відвезти – настільки критичний стан, що не можна відмикати від апарату.

Це був не перший напад на В. Комарова. У 2016 році в нього стріляли, а у 2017 році побили, пише правозахисниця, голова центру „Zmina” Тетяна Печончик.

Черкаський правозахисник Валерій Makeєв, який працював із В. Комаровим над створенням спільних програм, в день нападу на колегу припустив, що могло стати мотивом.

Він зазначив, що журналіст випустив матеріал про зловживання місцевих органів влади, а також в день нападу мав отримати „інсайдерську” інформацію від правоохоронних органів, яка підтверджує, що один із високопосадовців

Вадим Комаров (Фото: ПРОЧЕРК.інфо)

черкаської ради уникнув покарання.

Одним із останніх матеріалів В. Комарова було розслідування про бунт в колонії під Черкасами, як там працює система і як ставляться до ув'язнених.

„Зараз є такий дзвіночок не прийнятний. Журналісти. Очевидно, будуть мати в собі такого внутрішнього цензора – чи треба писати про людей у владі? Про нових людей, яких багато поприходило після останніх виборів. Тож все може звестися до написання текстів про погоду, про якусь проведenu нараду і все

– не буде ніяких розслідувань, бо люди просто бояться за своє життя і здоров'я”, – зауважує Н. Вівчарик.

Реакції

Слідчі вже перекваліфікували справу як умисне вбивство, а над розкриттям злочину буде працювати „посилена співробітниками центрального апарату Нацполіції група слідчих, яку очолив перший заступник глави відомства – начальник кримінальної поліції В'ячеслав Аброськін”, повідомляють в Національній поліції.

„Національна поліція докладе максимум зусиль для того, щоб цей злочин не залишився в розряді нерозкритих”, – наголосив голова Нацполіції Сергій Князев. Він додав, що найближчим часом правоохоронці планують звернутися до журналістів по допомогу в ідентифікації особи злочинця і нададуть фотороботи осіб, причетних до нападу.

Міський голова Черкас Анатолій Бондаренко написав на своїй сторінці у Фейсбук, що сподівається на розкриття злочину, але вірить в це „все менше і менше”.

У коментарі Радіо Свободі він зазначає, що написав так через те, що резонансні вбивства і злочини в Черкасах досі не розкриті. При цьому наголошує, що недовіри до поліції не має, більше нарікань в нього на роботу прокуратури.

Якихось комісій при міській раді щодо нападів на журналістів та активістів при цьому не створювали, покладаються на правоохоронців, каже черкаський міський голова.

В. Комаров був радником міського голови на громадських засадах з питань містобудівної діяльності.

Ми запитали в А. Бондаренка, чи вважає він, що на журналіста і його радника напали через професійну діяльність.

„Я не знаю. Не можу так стверджувати. Нічого він такого не публікував. Публікував те, що повинні знати жителі міста і те, мало бути резонансним. Багато по прокуратурі публікував, про замовні справи. Відверто скажу, поки така прокуратура, як в нашій області, не буде ніяких розслідувань”, – відповів він.

Із міським головою Черкас ми спілкуємося після розмови з черкаськими колегами-журна-

АМЕРИКА І СВІТ

■ Американці бачать проблеми з новинами

ВАШІНГТОН. — Дослідчий інститут „Пю Рісирч Сентер” 5 червня оприлюднив статистику про те, що американці думають про так звані „фальшиві новини” у їхніх засобах масової інформації (ЗМІ). Більшість респондентів (68 відс.) переконана, що такі новини мають поважний вплив на довіру народу до урядових інституцій. 54 відс. вважають, що це також має великий вплив на довіру американців один одному, а 51 відс. думають, що це теж перешкоджає політичним провідникам виконувати свою працю. Переважаюча більшість (79 відс.) американців каже, що треба обмежити можливість ЗМІ друкувати фальшиві новини, а тільки 20 відс. вказують, що Конституція охороняє такий спосіб спілкування. Вину за фальшиві новини респонденти перекладали на політичних провідників (57 відс.) і активістів (53 відс.). Лиш 36 відс. звинуватили журналістів, а 35 відс. – закордонних агентів. Однак, найбільшу відповідальність (53 відс.) на зменшення кількості цих новин американці кладуть на журналістів, а лиш 12 відс. на уряд. (www.pewresearch.org)

■ Генсек ООН перестеріг Європу

АХЕН, Німеччина. — Генеральний секретар ООН Антоніо Гутереш перестеріг Європу, що світ скотиться до беззаконня і нової Холодної війни, якщо многобічність не вдасться. Виступаючи 30 травня в західнонімецькому місті Ахен, де він отримав медалью за просування європейської єдності, він сказав: „Якщо хочете оминати нову Холодну війну, якщо хочете правдивий багатосторонній порядок, тоді мусимо мати 3'єднані Стейти Європи як могутню опору цього”. А. Гутереш, колишній прем'єр Португалії, був відзначений медалею, яку в минулому отримали Президент Франції Емануель Макрон, Папа Франциск і Прем'єр Великобританії Вінстон Черчіль. („Reuters”)

■ Колумбія звільнила повстанця

БОГОТА. — Верховний суд Колумбії звільнив колишнього провідника повстанського руху FARC Єзуса Сантріча, кажучи, що він є охоронений парламентарною недоторканістю, бо є членом Конгресу. США висловили свій жаль з приводу цього рішення 30 травня, бо він був заарештований внаслідок прохання на його екстрадицію, ще поки він зайняв місце в Конгресі. 52-літній Є. Сантріч брав участь у переговорах між урядом і FARC, які закінчилися підписанням мирової угоди в 2016 році після століття збройного конфлікту, а FARC перемінився у політичну партію. США закидають, що Є. Сантріч був змовником у конспірації, щоб переслати 10 тис. кілограмів кокаїни. („AFP”)

■ Помпео несподівано відвідав Кабул

КАБУЛ, Афганістан. — Державний секретар США Майк Помпео зустрівся з Президентом Афганістану Ашрафом Гані під час несподіваних відвідин 25 червня. Вони обговорили поточні переговори з талібанами і безпекову ситуацію в країні напередодні президентських виборів у вересні. США ведуть переговори з талібанськими провідниками, шукаючи політичної розв'язки для закінчення 18-літньої війни в країні. М. Помпео зупинився в Кабулі по дорозі до Нью-Делі для зустрічей з Прем'єр-міністром Індії Нарендрою Моді та іншими урядовцями. („Reuters”)

■ Дозволили екстрадицію Фірташа

ВІДЕНЬ. – 25 червня Верховний суд Австрії схвалив рішення на підтримку екстрадиції українського підприємця Дмитра Фірташа до США. Тепер від екстрадиції його відділяє лише підпис міністра юстиції Австрії, який має затвердити вердикт. Д. Фірташа арештували у Відні в березні 2014 року, але згодом звільнили під заставу у понад 100 млн. дол. У США звинувачують його у змові з метою хабара в понад 18 млн. дол. за позаконкурсне право отримати ліцензію на розробку титанових родовищ в Індії. Готову продукцію потім планували продавати у США. У 2015 році Forbes оцінював його статки у 270 млн. дол. Д. Фірташ керує групою компаній „DF Group”, яка володіє низкою хемічних підприємств у Рівному, Черкасах, Сумах, Северодонецьку та Горлівці. Також у нього є значні активи у гірничій промисловості. (BBC)

Знов Мінськ і знов Кучма

Від червня 2014 року в українському суспільстві не стихають суперечки з приводу так званих „Мінських домовленостей“. Розділилася навпіл не лише громадська думка, зустрілися й погляди експертів. Одні наголошують на плюсах досягнутої у Мінську мирної угоди, інші – на її мінусах. І дуже тяжко з цих двох напівправд скласти одну правду. Бо мирна угода є, а миру нема. В чому ж річ?

Петро Порошенко в інавгураційній промові в 2014 році урочисто запевнив: „Я є Президентом миру, а не Президентом війни“. І вже 19 червня він, виконуючи передвиборну обіцянку, оприлюднив плян мирного врегулювання на Донбасі. Президентів мир здавався не лише досяжним, але вже дуже близьким – в такій мірі, що 21 червня він наказав українському війську в односторонньому порядку припинити вогонь і наступ. То була перша тяжка помилка, і нею негайно скористалися проросійські бойовики, зміцнивши свої оборонні позиції.

23 червня „Тристоронню контактну групу з мирного врегулювання ситуації“ очолив колишній Президент України Леонід Кучма. Це була наступна помилка. „Багатовекторний“ Л. Кучма, давно відомий своєю політичною позицією „і нашим, і вашим“, потульно сподівався на „молоко від цапа“ – на мир від Москви, смертельного історичного ворога України. І ще був такий недобрый знак: в першій і в усіх наступних зустрічах „Контактної групи“ брав участь київський посіпака Путіна Віктор Медведчук. Не випадково згодом залишив, з протесту, працю в цій групі керівник політичної підгрупи Роман Безсмертний.

Одностороннє припинення вогню тривало до 30 червня. Відтак українські війська і добровольчі батальйони, не втративши бойового духу, визволили Слов'янськ. Проте, цей успішний наступ на фронті ускладнило знищення сепаратистами і їхніми російськими командирами пасажирського „Боїнга“ Маляйзійських авіаліній. Український наступ знову зупинився.

Після цієї трагедії П. Порошенко запропонував перенести перемовини до Мінська, білоруської столиці. Функція Л. Кучми залишалася попередньою: випрошувати мир. Невдовзі був кривавий Іловайський котел, коли під час виходу з оточення, ніби погодженого з Москвою, росіяни підступно знищили дві колони українських регулярних формацій і добровольчих батальйонів.

В черговий раз доводячи Європі своє миролюбство, 5 вересня 2014 року українська делегація в Мінську рукою Л. Кучми підписала тристоронню (Київ-Луганськ-Донецьк) угоду про припинення вогню. І знову сепаратисти не виконали цієї угоди.

Все ж Мінський процес мав неабиякі плюси: завдяки тому, що не вибухнула велика війна, Україна виграла час, відбудувала і стократ зміцнила свою армію. А Росія, розпалюючи збройний конфлікт на Донбасі і загарбавши Крим, опинилася під європейськими і американськими санкціями. Мінські домовленості на папері визнають принцип територіальної цілісності України, визначають лінію розмежування між військами, дають змогу говорити про обмін полоненими, але великим мінусом Мінська є відсутність реальних механізмів здійснення угод і відмова Росія від будь-яких зобов'язань. Та найбільшим недоліком Мінська-2 – власне, пасткою для України – є умова про надання Донбасові статусу самоврядування.

Що буде тепер? Новообраний Президент України Володимир Зеленський повернув Л. Кучму на посаду керівника української мирної делегації у Мінську. У перший же день цей слабкий перемовник оголосив, від імени президента, рішення не тільки про припинення вогню, але про заборону для українських захисників стріляти у відповідь. Того ж дня бойовики вбили декількох українських вояків.

То в чому ж полягатиме „нова“ роля Л. Кучми?

ІСТОРІЯ

Суди були зняряддям комуністів

Левко Хмельковський

5 січня 1995 року київська газета „Літературна Україна“ вмістила велику статтю Миколи Мірошниченка „Судові позови стають тактичною лівих“, у якій узагальнено практику судових позовів членів Комуністичної партії України (забороненої у 1991 році і заново створеної у 1993 році) до журналістів і письменників, які обстоювали засади незалежної держави та її громадян. Газета писала: „Прагнучи політичного реваншу, ліві сили обрали судовою сутяжництвом своєю зброєю і заносять її, як первісний чоловік дубину, над головами тих, хто був ініціатором створення Руху, хто вів український народ до референдуму про державну незалежність“.

Газета захищала відомого письменника і журналіста Володимира Зарембу з тодішнього Дніпропетровська, на якого подали до суду, бо він у виступі на конференції політ'язнів назвав комуністів „ретроградами“, а вони образилися. У Черкасах судили письменника і недавнього політ'язня Василя Захарченка, який виступив проти зневажання гімну і герба незалежної України. Комуністи, щоб „дати гнівну відсіч“, скликали збори у Звенигородці (про збори у статті „Обговорити й засудити“ розповіла газета „Звенигора“). На зборах місцевий діяч Л. Жиров наголосив: „Я, як комуніст, не можу миритися з цим незалежним жовто-блакитним прапором і тризубом. Це фашистський добір бандерівського часу“. А вже йшов 1995 рік і державні символи були узаконені.

На захист переслідуваних встали газети „Самостійна Україна“, „Шлях перемоги“, „Молодь Черкащини“, „Звенигора“, численні українці. Але не стали суди, у яких верховодили комуністи. Усі звинувачені були засуджені до публічних вибачень і значних грошових кар.

Про мене теж розповіла „Літературна Україна“. Раніше я на 12 років був позбавлений права на журналістську діяльність, але у 1986 році на хвилі „перебудови“ усе ж повернувся і очолив радіомовлення в Черкасах. Разом з однодумцями ми змінили усю програму, впровадили передачі „Віра“, „Українська вітальня“, а також „Ви нам писали“, у якій я читав листи від людей. Новація викликала погрози комуністів різного рангу. 9 лютого 1994 року я прочитав листа від 10 трактористів з села Петропавлівки біля Городища, які скаржилися, що про них місцевий керівник не дбає, зате має віллу з басейном, опалювальний підземний гараж з двома автами, савною, а вони не мають навіть путньої ремонтної майстерні. Свого керівника вони назвали „партократам і комуністською“. Я прочитав того листа і порадив трактористам закликати свого керівника до звіту, бо, як я сказав, журналісти розповідають про новини, а прокурор перевіряє дотримання законів.

Я не назвав керівника, але себе упізнав у партократа керівника господарства у Петропавлівці Володимира Остапенко, який подав на мене до суду і вимагав сплатити йому 600 млн. карбованців. Лист трактористів ми вислали до Обласного управління сільського господарства і до Координаційної ради професійних спілок області, які виявили, що у трактористів таки незадовільні умови праці. Суддя М. Дмитренко негайно вдовольнив позов В. Остапенка, який писав, що оприлюднення листа трактористів могло зашкодити висуненню його кандидатури у депутати Верховної Ради від обласної комуністичної організації.

Після радіопрограми прийшли численні відгуки від слухачів. Галина Шевчук з Умані писала: „Ви широко знані в нашій області як поборник демократії, добра та правди. Вашою працею в значній мірі стверджується право людини на думку і слово“. З Городища написали Микола Малишко, В. Бондаренко, О. Кулинич, Андрій Тегерашвілі, О. Мусієнко: „Ми, жителі Городища, обурені судовою тяганиною, яку затіяв В. Остапенко проти кореспондента обласного радіо Л. Хмельковського. Висловлюємо йому щирі підтримку і подяку за змістовні і цікаві передачі. Вважаємо, що судовий наступ на кореспондента радіо – це спроба представників колишньої партноменклатури повернути усе назад, відновити монополію на істину і задушити голос правди про злочини комуністичного режиму“.

Газета „Молодь Черкащини“, у якій колись працював Василь Симоненко, слушно зауважила: „Не будь-те байдужим до механізаторів бригади, товаришу Остапенко, і напишіть нам, чи поліпшилися у них умови праці за час багатомісячного судового процесу, бо саме ж про це йшлося у листі з вашого села“.

В. Остапенко написав у судовому позові: „Після виступу обласного радіомовлення і перевірки відповідних служб по даному факту у мене значно погіршилося здоров'я, внаслідок чого я знаходився на лікарняному“. Звісно, суд судом, а хвора людина викликає співчуття. Тим більше, що переслідувані комуністами В. Заремба, В. Захарченко, М. Мірошниченко передачасно пішли з життя. Я попросив журналіста з Городища Володимира Чоса дізнатися про стан здоров'я В. Остапенка. В. Чос написав: „Після розвалу колгоспу Остапенко нічим не займався. Після Помаранчевої революції 2004 року заворушився, борючись за крісло першого заступника голови Городищенської райдержадміністрації – проте марно. Потім декілька років був начальником районного сільгоспуправління. Тепер живе тихо на пенсії“. Маю надію, що присуджені йому гроші підтримали здоров'я незламного комуніста, а я його вже партократам не називатиму, щоб знову не зашкодити здоров'ю комуніста.

Уточнення

21 червня „Свобода“ вмістила вістку Осипа Рожки „Міська рада Філядельфії проголосила „Тиждень від серця до серця“, у якій має бути: „Близько 300 молодих осіб пішли ходою від Собору Непорочно-го Зачаття до Римо-католицької церкви св. Петра, де є мощі св. Джана Ньюмана“. (У вістці була подана неправильна назва церкви.)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com
Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.	

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Здали у друкарню унікальну книгу про звичайних українців

Нарешті здали у друкарню книгу „Батькам скажи, що був чесний”. Завершилася напружена робота. Тривала вона з жовтня минулого року. Це книга десята в серії „Отаманія ХХ століття”. Опубліковано 340, переважно унікальних, світлин, більшість із них вперше. Видавець – Марко Мельник.

Це книга про звичайних українців, які в боротьбі проти російських окупантів ставали героями. В ній уміщено 50 біографій українських героїв, 10 драматичних історій, 10 спогадів і 10 документів зі справи отамана Антона Шкарбуненка-Шкурка, який вів збройну боротьбу до осені 1925 року.

Видання присвячене добровольцям Запорозького корпусу Армії УНР, полку „Азов”, батальйону „Айдар”, добровольчих частин „Правий сектор” і „Карпатська Січ”, які чесно виконали обов'язок перед батьківщиною.

У дослідженні широко використано документи з архівів, а також спогади вояків Армії УНР, учасників повстансько-партизанського руху та кубанських козаків. Автор послуговувався документами і матеріалами, знайденими Володимиром Барцьосом, Тарасом Беднарчиком,

В'ячеславом Василенком, Людмилою Гребенюк, Олександром Ірклієвським, Владиславом Карпенком, Володимиром Коротенком, Олександром Луцаном, Ігорем Макарчуком, Віктором Моренцем, Володимиром Семенівим, Павлом Стегнієм, Андрієм Тегерешвілі та Юрієм Юзичем. Співавторами низки розділів стали Ю. Юзич, В. Карпенко, Петро Гогуля та Олег Голуб. Авторами споминок є Борис Монкевич, Тамара Петрів, Антоній Коршнівський, Василь П-юк, Володимир Левицький, Микола Вороний.

Щиро дякую за допомогу в підготуванні книги дизайнерові та видавцеві М. Мельнику, редакторам Ю. Юзичу та В. Карпенку, рецензентам Костеві Завальнюку, Т. Беднарчику, коректорів Надійці Овчарук, Любі Криворот за набір текстів та директорів Головного державного архіву СБУ Андрієві Когуту за сприяння.

Сердечна подяка за пожертви на видання книги Тамарі Здоровецькій, Тарасові Силенку, Олегові Ситюку, Ігореві Сметанському та Олександрові Ткачуку.

З питань придбання книги, передплати і фінансової допомоги можна звернутися до секретаря видання на адресу: Любов Криво-

Письменник Роман Коваль. (Фото: Олександр Литвин)

рот, вул. Київська, 12, Обухів, Київська область, 08700 Ukraine.

Слава тим, хто любить Україну зі зброєю в руках!

Роман Коваль,
Київ

Почесного патріярха Філарета позбавили права управління єпархією

КИЇВ. – 24 червня Синод Православної Церкви України (ПЦУ) вирішив позбавити Почесного патріярха Філарета права управління Київської єпархією, а відповідно й контролю над місцевими храмами і монастирями. До складу Синоду ПЦУ входять 12 членів, троє з яких є постійними: це Почесний патріярх Філарет, Митрополит Макарій та Митрополит Симеон. Але Філарет на Синоді ПЦУ 24 червня не прийшов.

Синод також засвідчив, що Українська Православна Церква (УПЦ) Київського Патріярхату, як і Українська Автокефальна Православна Церква згідно з рішеннями своїх Помісних соборів 15 грудня 2018 року та Об'єднавчого собору 15 грудня 2018 року об'єдналися у єдину помісну ПЦУ, яка є єдиним історичним, кано-

нічним та юридичним спадкоємцем і продовжувачем їхньої діяльності. Ніякі рішення, розпорядження чи інші документи, видані від імені УПЦ КП чи під іменем її статутних органів після юридичної реєстрації Київської митрополії ПЦУ 30 січня 2019 року не мають канонічної та юридичної сили та є від початку недійсними і не підлягають виконанню.

Це рішення колегіальний виконавчий орган управління церквою ухвалив після проведення Філаретом „собору” для відновлення діяльності УПЦ КП. Синод постановив прийняти у безпосереднє підпорядкування предстоятелю ПЦУ Епіфанію усі монастирі, храми Києва та церковних ієрархів, які до цього підпорядковувались Філарету.

„Беручи до уваги особливі

заслуги в минулому перед Українською Православною Церквою, констатувати, що Почесний патріярх Філарет залишається у складі Єпископату Православної Церкви України, однак втратив канонічні права й обов'язки, пов'язані з управлінням єпархією”, – сказав після засідання Архиепископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій (Зоря), якого затвердили офіційним речником ПЦУ. За його словами, Філарет може звернутись до ПЦУ, аби оскаржити рішення синоду на Соборі церкви.

Також синод виключив зі складу свого єпископату двох ієрархів, які приїхали 20 червня на „собор” Філарета з Росії – Митрополита Білгородського Іоасафа (Мошчича) та його вікарного єпископа Петра (Москальова). Їх

виключили „за активну участь у діях, спрямованих на збурення протистояння у церковному середовищі” та участь у „рукоположенні єпископів поза своєю територією”.

У вихідні вони разом із Філаретом висвятили в єпископи без згоди Синоду ПЦУ о. Іллю Зеленського з Харкова та Архимандрита Андрія Маруцака з Києва, які є прихильниками колишнього патріярха. Обидва єпископи також заборонені у священнослужінні, але можуть звернутись до Синоду з проханням розглянути їхні справи протягом місяця.

Також Синод заперечив канонічність самого зібрання, яке Філарет провів 20 червня у Києві задля „відновлення” УПЦ КП.

ВВС, „Укрінформ“

Надійшла заява Київської Патріярхії

23 червня до „Свободи” надійшла від прес-служби Київської Патріярхії „Заява з приводу репресій представників ПЦУ проти вірних УПЦ Київського Патріярхату”. У ній, зокрема говориться: „Після проведення Помісного Собору Української Православної Церкви Київського Патріярхату, який підтвердив правічне право українського народу на незалежну Церкву з патріяршою традицією, з боку представників Православної Церкви України посилюються репресії проти учасників собору УПЦ КП та були здійснені ряд відверто злочинних дій”.

Далі йде перелік „злочинних дій”. Так, 20 червня, за вказівкою Митрополита Епіфанія виселили з гуртожитку студента Київської православної богословської академії Антона Павленка за підтримку Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета. Прихильники Православної Церкви України (ПЦУ) силою захопили приміщення Свято-Феодосіївського монастиря Києва. „Перепопвнене злобою, керівництво ПЦУ в той же день виселило і архиман-

дрита Андрія (Маруцака), який взяв участь у Помісному Соборі УПЦ КП. 21 червня захоплено приміщення Успенського храму на Пирогощі в Києві, який належить УПЦ КП.

У заяві сказано: „Закликаємо українську та світову громадськість не бути байдужими до свавілля представників Православної Церкви України проти Української Православної Церкви Київського Патріярхату, засудити їх антизаконні антихристиянські дії”.

Водночас інформація про події тривожна.

ПЦУ тимчасово відсторонила з 21 червня за дії, заборонені у священнослужінні і спрямовані на розділення Церкви, Архимандрита Андрія (Маруцака) та ієромонаха Іллі (Зеленського), які підтримали рішення Філарета про відмову від Томосу.

Патріярх Філарет заборонив служіння о. Олександра з церкви на Солом'янці, який разом з парафією перейшов до ПЦУ. Священник є ректором Київської православної богословської академії,

а також – головою Синодального управління у справах духовної освіти.

Проректор Острозької академії Петро Кралюк оприлюднив коментар про події в Українському православі:

„Філарет не перестає повторювати: ПЦУ не є українською автокефальною церквою, вона залежна від Константинопольського Патріярхату, нам же треба свою церкву, а такою буде УПЦ КП. Він розуміє, що не має серйозної підтримки серед архієреїв, священників та вірян ПЦУ. Але це Філарета не стримує. Звісно, хотілося, щоб ПЦУ мала більш високий статус – статус патріярхату. І більше прав. Але з часом цього можна досягнути. Було би бажання працювати. Адже, попри неможливі труднощі, тиск, все ж вдалося створити ПЦУ, яка об'єднала УПЦ КП, Українську Автокефальну Православну Церкву (УАПЦ) і навіть частину духовенства й вірян Української Православної Церкви (Московського Патріярхату). Образно кажучи, був створений фундамент, на якому треба

ще побудувати храм, а не займатись руйнуванням цього фундаменту.

Для багатьох зрозуміло: відновлення УПЦ КП – це не боротьба за створення справжньої української церкви. Зараз головний чинник у її творенні – бажання Філарета повернути собі церковну владу, стати предстоятелем „своєї церкви”. Видається, це буде така собі „церква Патріярха Філарета” з невеликим числом громад – фактично маргінальна церковна структура, що не матиме серйозного впливу як у релігійній, так і суспільній сферах. Не без того, що її спробують використовувати в своїх цілях деякі політики і, можливо, наші „північні брати”.

Керівники ПЦУ, схоже, дають Філарету шанс йти своєю дорогою, дорогою ізоляції та маргіналізації. А вони підуть своєю. Можливо, це й буде краще. І є сподівання, що з часом ПЦУ отримає визнання інших православних церков, наблизиться до них, більше враховуватиме сучасні тенденції. Але це вже буде без Філарета”.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українці нагородили конгресмена

Осип Рожка

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – 23 травня Рада директорів Української Федерації Америки (УФА) разом з співорганізаторами програми колишніми конгресменами Джимом Герлаком і Майком Фіцпатриком (обидва колишні співголови Конгресового Українського Кокусу) в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Дженкінтавні вшанували заслуженого теперішнього співголова Конгресового Українського Кокусу Браєна Фіцпатрика.

Конгресмен Б. Фіцпатрик від часу свого вибору в 2016 році прислужився українській справі в Конгресі США з ініціювання і переведення вагомих резолюцій і заяв в користь України. За його віддану діяльність в обороні суверенності, державності та незалежності України йому вручено нагороду ім. Олександра Черника.

Б. Фіцпатрик має за собою вагому кар'єру, яку

(Закінчення на стор. 17)

Співголова Конгресового Українського Кокусу Браєн Фіцпатрик (в центрі) з учасниками зустрічі в Українському Освітньо-Культурному Центрі. (Фото: Стефан Фартушок)

Парафія св. Володимира пам'ятає Голодомор

о. Іван Наконечний

ПАРМА, Огайо. – 19 травня щорічне вшанування невинних жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні було проведено в Українському православному соборі св. Володимира.

Перед пам'ятником жертвам Голодомору духовенство собору відслу-

жило Панахиду, співав парафіяльний хор.

Після Панахиди молодь молодшого відділу Української Православної Ліги та учні Школи українознавства ім. Тараса Шевченка провели спеціальні читання про Голодомор.

Вшанування закінчилось покладанням вінка біля пам'ятника та співом молитви за Україну „Боже Великий.”

Вшанування у Пармі жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні.

Сестрицтво запросило батьків

САВТ БАВНД БРУК, Нью-Джерсі. – На День Батька 16 червня Сестрицтво Покрови Пресвятої Богородиці при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного влаштувало у своїй будівлі святковий обід для парафіян і гостей. Голова Сестрицтва паніатка Леся Сівко запросила усіх чоловіків до спільної фотографії. Сестрицтво Пресвятої Покрови діє вже понад 65 років, відколи у 1952 році було куплено землю, де тепер знаходиться церква-пам'ятник св. Андрія Первозваного. Наступного року було організовано Сестрицтво, яке очолила Марія Перчин. У різний час Сестрицтво очолювали Марія Мельник, Марія Сидоренко, Люба Шевченко, Леся Селепина, Раїса Хейлик, Александра Беліменко, Катерина Гончарів, Марія Коник. Останні роки Леся Сівко гідно виконує обов'язки голови Сестрицтва. (Фото: Левко Хмельковський)

Фільм „Людина з табуретом“ побачили у Каліфорнії

Юлія Косівчук

САН-ФРАНЦИСКО. – 18 травня відбувся показ українського фільму-феєрії „Людина з табуретом“. Зала кінотеатру „Yugen“ була майже заповненою. Негода не стала на заваді місцевим шанувальникам документального кіно прийти

на перегляд стрічки.

Минулого року у цій залі презентували фільм „Міт“ і представляв його тоді сам режисер Леонід Кантер. Кілька місяців по тому Л. Кантер вчинив самогубство, шокувавши усіх страшним „перформансом“. Ті, хто знав Л. Кантера, переконані, що все його життя було мистецьким

актом. Тому режисер картини Ярослав Попов вирішив додати у фільм, де Л. Кантер є головним героєм, останні хвилини життя, зняті на відео самим Л. Кантером.

Ідея фільму полягає у тому, що нездійснених

(Закінчення на стор. 17)

Учасники перегляду фільму-феєрії „Людина з табуретом“. (Фото: Остап Коркуна)

Трибуна Українського Народного Союзу

УНСоюз святкує 125 років: Фотофакт з історії, 1936

На цій фотографії з 1936 року з архівів „Свободи”: працівники адміністрації і друкарні „Свободи” та працівники Головної Канцелярії Українського Народного Союзу. В першому ряді, зліва: Стела Левич Раєн, Меланія Мілянєвич, Ірена Ленчук Гаврилко, Марія Боднар Герман і Параска Левчик. В другому ряді: Володимир Кушнір, Стефан Туренчак, Євген Парницький, Йосиф Сілецький, Стефан Гладкий і Стефан Шимон. В третьому ряді: Іван Напованець, Теодор Гіль, Дмитро Кравець, Дмитро Левицький і Микола Янкович. Фотографія була знята перед будинком УНСоюзу при вулиці Іренд у Джерзі Сіті, Нью Джерзі.

На веб-сторінці УНСоюзу читачі можуть переглянути фотоархів з історії організації. Фотоархів доповнюється і удосконалюється. Загляньте тут: unainc.org/una/the-una-is-125-years-old/.

„Ствердження напрямних УНСоюзу”

Український Народний Союз існує для:

- поширювання принципів братської діяльності;
- збереження української, української американської і української канадської спадщини і культури;
- надання своїм членам високоякісних фінансових послуг і продуктів.

Як братська забезпечена установа, УНСоюз реінвестує свої прибутки для добра своїх членів і української громади.

Українська Народна Фундація влаштовує Благодійний вечір-бенкет на підтримку видань УНСоюзу

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. – Під час традиційного щорічного Фестивалю української культури 12-14 липня у Центрі спадщини на Союзівці, Українська Народна Фундація (УНФ) увечорі 12 липня влаштовує Благодійний вечір-бенкет на підтримку газет „Свобода” і „The Ukrainian Weekly”, які видає Український Народний Союз.

„Свобода” була заснована понад 125 років тому, у 1893 році, і стала найстаршим у світі виданням українською мовою. Газета „The Ukrainian Weekly” заснована у 1933 році.

Бенкет має поповнити Залізний фонд підтримки видань, який діє під опікою УНФ як організація 501 (c) (3) благодійної активності УНСоюзу. Пожертви добровільців сприятимуть успішному майбутньому двох найважливіших видань, покликаних служити українській спільноті в Америці та світі.

Бенкет розпочнеться о 7-й год. вечора. У гала-концерті братимуть участь спеціально запрошені з України, відомі співаки Тарас Петриненко, Тетяна Горобець і Тоня Матвієнко – зірки Фестивалю української культури. Ведучий – Богдан Табака. До вартости квитка (150 дол. на особу) включено звільнену від податку пожертву 50 дол. до Залізного фонду підтримки видань УНСоюзу, коктейль і бенкет, приватний концерт зірок сцени, паркування і вступ на Союзівку у дні фестивалю.

Кількість місць на бенкеті обмежена, тому варто заздалегідь звернутися до адміністрації Союзівки на електронну адресу soyuzivka-events@gmail.com або телефоном 845-626-5641.

Чеки з пожертвами треба виповнити на UNF-UNA Publications Endowment Fund і вислати на адресу: Ukrainian National Foundation, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Учасники благодійного вечора (зліва): Тарас Петриненко, Тетяна Горобець і Тоня Матвієнко.

LONG TERM ANNUITIES

4.00%*
9 YEAR

3.75%*
7 YEAR

3.25%*
5 YEAR

*FIRST YEAR RATE
ALL ANNUITY RATES
SUBJECT TO CHANGE
NOT AVAILABLE
IN ALL STATES

CALL US TODAY!

888-538-2833

INSURING OUR COMMUNITY

125 YEARS

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG

Найбільший Український Фестиваль
у Сполучених Штатах організований
Українською Народною Фундацією
під патронатом Посольства України

12-14 ЛИПНЯ
2019

13TH ANNUAL
Ukrainian
Cultural
Festival
at Soyuzivka

Kerhonkson, New York

Soyuzivka Heritage Center

216 Foordmore Rd
Kerhonkson NY 12446 · 845-626-5641
soyuzivka.events@gmail.com
www.soyuzivka.com

ТАРАС ПЕТРИНЕНКО, ТЕТЯНА ГОРОБЕЦЬ,
ТОНЯ МАТВІЄНКО, ХОР „ДУМКА”,
МАКСИМ ЛОЗИНСЬКИЙ

і ВАСИЛЬ ПОПАДЮК

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ
і ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ЗОЛОТИЙ ПРОМІНЬ”

ВИСТАВКА до
125 ЛІТТЯ УНСоюзу
з подарунками і ПРИЗАМИ в
Головному Будинку

П'ЯТНИЦЯ
БЛАГОДІЙНИЙ
ВЕЧІР - БЕНКЕТ

НА ПІДТРИМКУ ГАЗЕТ

„СВОБОДА”
ТА
„THE UKRAINIAN WEEKLY”

„Українське Село” • Танці • Музика і Пісні • Ярмарок
Смачні Українські Страви • „Пивний Сад” • ЗАБАВИ
Жива музика від „Удич і Анна Марія”

За більшими інформаціями:
www.soyuzivka.com/local-information.html

ВСТУП
\$30

АВТОБУСИ
Бруклін, Квінс, Статен-Айленд
NEW TOURS
(718) 934-7644

Інформації про Ярмарок: heritageuki@gmail.com

Посланців Росії вигнали з Грузії

ТБІЛІСІ. – 20 червня в столиці Грузії мала відбутися Міжпарламентська асамблея православ'я, головою якої було обрано представника Комуністичної партії Росії депутата Державної Думи Росії Сергія Гаврилова, який брав участь у російсько-грузинській війні. Це викликало масові невдоволення серед грузинського народу, в місті почалася акція протесту. До будівлі парламенту Грузії (Сакартвелос парламент) вийшло понад 10 тис. протестувальників.

Коли С. Гаврилов сів у крісло голови парламенту Грузії і відкрив засідання російською мовою, виступ перервали депутати опозиційних партій „Європейська Грузія“ і „Єдиний національний рух“. Посол України Ігор Долгов залишив залю. Грузини почали штурм будівлі. Підрозділи спеціального призначення застосували сльозогінний газ і гумові кулі проти учасників акції. Постраждало 240 осіб, 80 з яких – поліцаї.

Активісти вимагали відставки голови парламенту Грузії Іраклія Кобахідзе, голови Служби державної безпеки Вахтанга Гомелаурі і Міністра внутрішніх справ Георгія Гахарія, а також виступили проти російської окупації теренів Грузії.

Після першої спроби розгону протестувальники знову повернулися до парламенту, зіткнення з поліцаями продовжилися на ганку парламенту. Активісти почали споруджувати барикади неподалік від будівлі тбіліської філярмонії. Люди перегородили вулицю автобусом і смітєвими баками. Ближче до ночі для розгону поліція застосувала водомети і світлошумові гранати.

Посланці Росії напали на депутата Верховної Ради України з фракції „Народного фронту“ Віктора Єленського після його виступу на акції протесту через обрання головою Міжпарламентської асамблеї православ'я представника Росії. В. Єленський підкреслив, що неможливо говорити про православну солідарність, поки одна з країн здійснила акт агресії проти інших православних країн – України, Грузії, Молдови. „Агресора не можна задобрити. Його можна тільки зупинити“, – зазначив він.

Після цього виступу російські депутати напали на В. Єленського. Він вийшов до преси і зробив заяву, що не буде брати участь у заході, де російські комуністи намагаються використати православ'я у війні проти православних народів.

С. Гаврилов пов'язаний з льокальними війнами – він був в Придністров'ї та Абхазії в той час, коли в цих республіках розпалювалася і відбувалася громадянська війна, а також в Криму. Фактично він був співробітником чинного резерву спецслужб.

Після зриву засідання російська делегація у супроводі посиленої охорони терміново відлетіла з Грузії.

Радіо Свобода, „Укрінформ“ Грузини штурмують парламент. (Фото: „Укрінформ“)

UKRAINIAN SISTERS
THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
631-764-5388
631-727-2880
Ukrsistersag@gmail.com

СВЯТКОВИЙ КОМІТЕТ Раді Українських Державницьких Організацій у США

запрошує
все українське
громадянство на
СВЯТО
ГЕРОЇВ

яке відбудеться
6-го та 7-го липня 2019 року
на Оселі СУМ в Елленвіл, Нью-Йорк

для відзначення

- 90-ліття ОУН
- 110-ліття народження та 60-ліття вбивства Провідника ОУН Степана Бандери
- 5-ліття смерті Героїв Небесної Сотні

ПРОГРАМА:
Субота, 6-го липня

3:30 — Круглий Стіл “Історична Пам’ять і Сучасна Україна”
Др. Володимир Зарицький, Голова Українсько-Американської Фундації “Воля”
Др. Володимир Бірчак, Академічний Директор Центру Дослідження Визвольного Руху (ЦДВР)
Аскольд Крушельницький, Вашингтонський Кореспондент “Kyiv Post”

Неділя, 7-го липня

Год. 9.30 — Збірка учасників;
Год. 10:00 - Архиерейська Служба Божа;
Год. 11:00 — Панахида;
Год. 11:30 — Святочне відзначення, покладання вінків до підніжжя Пам’ятників Героям.
Святочне слово виголосить
Др. Володимир Бірчак, Академічний Директор Центру Дослідження Визвольного Руху (ЦДВР)

Організаційний Комітет закликає всі Відділи ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, всі Осередку СУМ, членів Ліги Українських Політичних В’язнів, Товариства УПА, Дивізійників, Українсько-Американських Ветеранів прибути в одностроях з організаційними прапорами та вінками.

Справу Медведчука...

(Закінчення зі стор. 3)

ства?».

Отже, в питанні, яке було винесене на референдум у 2000 році, ішлося про те, що одна з палат формуватиметься шляхом проведення виборів (за невідомо якою системою), а друга – буде представництвом регіонів (вочевидь, члени парламенту мали представляти облради). Цілком очевидно, що це є типова для федеративної країни система представництва. І Р. Стефанчук, безперечно, добре

про це знає.

13 червня в програмі „Право на владу“ з Наталією Мосейчук голова партії „Слуга народу“ Дмитро Разумков заявив: ми не можемо ігнорувати волю народу, висловлену на референдумі, навіть якщо це відбувалося 20 років тому.

Тут треба відзначити, що Всеукраїнський референдум 2000 року був лукавим, аби не сказати гірше, проєктом В. Медведчука, політичні погляди якого відомі. Як відомо і те, що між поглядами В. Медведчука та поглядами Володимира Путіна немає жодних відмінностей.

На пряме запитання Н. Мосейчук: з 2000-го року країна змінилася, тож апеляція до волі народу 20-літньої давнини некоректна, відповідно, – чи не є рація вдруге винести питання про двопалатний парламент на референдум? – Д. Разумков відповів, що повторне волевиявлення цілком виправдане.

Уже в 2000 році В. Медведчук вів країну до федералізації. Запровадження двопалатного парламенту – це один з кроків у цьому напрямку. Нині цим-таки шляхом ведуть країну В. Зеленський, Р. Стефанчук і Д. Разумков.

Від брехливої обіцянки скасувати мажоритарку й запровадити відкриті партійні списки вони легенько перейшли до теми двопалатного парламенту. Їхня мета – зламати Конституцію, в якій Україна проголошена унітарною. Їхня мета – розчленувати Україну по областях і підштовхнути людей до відчуження та ворожнечі. Така вона – зелена федералізація України.

„Газета по-українськи“

Валентин Бушанський – доктор політичних наук, Київ.

Чого чекати...

(Закінчення зі стор. 2)

денного елементарна об'єктивність вимагає визнати, що Україна гідно впоралася з військово-політичним викликом, кинутим самому існуванню української держави. Путінський плян „Новоросії“ унеможливлений консолідацією українського суспільства, створенням майже з нуля української армії, самовідданістю десятків тисяч добровольців-патріотів України.

І несподівано високим для схильного зазвичай до угодовства Заходу рівнем міжнародної підтримки України як жертви російської агресії. У мобілізації цієї підтримки ключова і вирішальна роля належала Президентові України П. Порошенкові.

І коли, зачитуючи на „дебатах“ підказку „Зеленського“, фізичний В. Зеленський звинувачував П. Порошенка в тому, що той „послав на смерть українських моряків від скасування президентських виборів“, – це було не тільки наклепом на суперника. Це було зрадою України в боротьбі з агресором. Зрадою, спрямованою на підірив її міжнародних союзів, в найтяжких умовах створених українською дипломатією.

Я не з чуток знаю, яких зусиль друзям України на Заході вартує кожен крок на її підтримку, які впливові сили тільки й чекають приводу, щоб „здати“ Україну агресорові заради фінансових або геополітичних угод з кремлівським диктатором. І вже поза сумнівами Захід ніколи не буде більш проукраїнським, ніж українське керівництво. Він з полегшенням відмовиться від антикремлівських санкцій за перших ознак капітуляції української влади.

Операція „Зеленський“ вступила в наступну логічну фазу. Україна – парламентсько-президентська республіка, і „Зеленському“ необхідна більшість у Раді. Він

грає на багатьох дошках. Фізичному В. Зеленському доручено зачитувати на своєму незрівнянному вуличному суржику або на „pidgin English“ дослівні витяги з найкращих виступів П. Порошенка, щоб не втратити підтримку зачарованої ним частини патріотичного електорату. А ключові адміністративні посади і місця в списку депутатів займають тим часом вихідці з регіоналів і партнери Крихітки Цахеса з бізнесу. Володимирові Путінові за 20 років не вдалося розставити на ключові державні пости стільки „правильних хлопців“ зі свого кооперативу „Озеро“, скільки „Зеленському“ за 20 днів – з кооперативу „Квартал-95“.

„Правильні хлопці“ захоплено хрюкають на ток-шов про те заповітне, що їх дійсно хвилює, – про продажі свого контенту на російському ринку.

А два інші виборці „Зеленського“, Юрій Бойко і Віктор Медведчук (а за кого ж ще вони голосували у другому турі?), вже жваво доповідають В. Путінові про склад і політику нового українського уряду.

У прямому етері російського телебачення Ю. Бойко звітував на Санкт-Петербурзькому форумі: „Коли після виборів 21 липня ми прийдемо до влади ...“. У Кремлі порахували, що Ю. Бойко зарано вибавив задум операції, і в новинних програмах, де весь день повторювався цей сюжет, фразу Ю. Бойка про його прихід до влади після виборів вирізали. Але стратегічна задумка Кремля на парламентських виборах визначилася.

Партія „Слуга народу“ створює правлячу „коаліцію миру“ з бльоком Бойка-Медведчука. Всі інші фракції оголошують „партіями війни“. Далі президент В. Зеленський і прем'єр-міністр Ю. Бойко реалізують плян Кремля, складений ще навесні 2015 року. Кремлеві не потрібні якісь шматки української території, йому потрібна постійна дестабілізація всієї України.

ня трибуналу про звільнення українських моряків всі подальші слідчі судові дії щодо них є незаконними.

Напередодні Міністер закордонних справ України Павло Клімкін закликав країни „Групи двадцяти“ (G-20) застосувати всі можливі важелі для впливу на Росію для звільнення захоплених українських моряків у зв'язку з невиконанням у Кремлі рішення Міжнародного

Значить, Україні треба вимагати в рамках нормандського формату не просто припинення вогню, а створення демілітаризованої зони і введення міжнародних миротворців. Тільки це дозволить зупинити кровопролиття, мінімізувати шанси подальшої російської агресії і не зробити політичних поступок агресорові. Після всієї кремлівської демагогії останніх місяців про „кривавого Порошенка“ і останніх днів про „кривавих супротивників Зеленського“ Москві тяжко буде від цієї простої і очевидної вимоги відмовитися.

Після цього Україна, зберігаючи свою принципову позицію з приводу незаконно окупованих територій, зможе зосередитися на внутрішньому розвитку. На тих завданнях, заради яких найкращі люди України вмирили на Майдані.

Окупований Донбас повернуть Україні відразу ж після смерті В. Путіна (біологічної або політичної, неважливо). Крим повернеться пізніше – після смерті Російського імперського проєкту. І ця подія теж не за горами. Не зможе сировинний придаток і жалюгідний політичний васал Піднебесної довго вважати себе імперією. Повернення Криму і стане закінченням війни України з Росією. Якою трагічною помилкою для Київської Руси було б після стількох століть героїчного протистояння Орді капітулювати сьогодні перед зомбі.

Партія опору зобов'язана в ході парламентської виборчої кампанії перехопити політичну ініціативу у партії капітуляції, у якій є два ешелони.

Перший – це відверті вороги української державності на чолі з В. Медведчуком. У них, на жаль, є своя база прихильників. Але це меншість (до 10 відс.). Переконалих патріотів в Україні набагато більше.

Другий ешелон потенційних капітулянтів небезпечніший. Ще раз підкреслюю: я нічого не знаю

про комедіянта В. Зеленського, крім того, що він мені не подобається як актор. Але з кожним днем виборчої кампанії все більше прояснюється політтехнологічний проєкт „Зеленський“. Уявіть собі такий собі „Нічний дозор Зеленського“, колективний портрет тих товстошійих вождів, яких нам так чи інакше вже представили: Богдан, два Шефіри, Стефанчук, Коломойський, Ткаченко, Тищенко, Мулик, Співак... У їхніх біографіях і в їхніх промовах читаються спрага грошей і влади, безмежний цинізм, готовність служити будь-якому господареві і абсолютна байдужість (як і у фізичного В. Зеленського) до ідеї української державності, а то й прямих відторгнення її.

Запевняю, „Зеленський“ приведе до Ради пару сотень таких же мертвих душ. Журналісти називають прохідну суму для його мертвечуків – від 500 тис. дол. до 1 млн. дол.

„Зеленський“ технологічно майстерно приведе їх у владу голосами українських патріотів, які знову проголосують за улюбленого актора В. Зеленського і його романтичного персонажа Голобородька. Так у Раді парадоксально може з'явитися більшість, що відображає погляди капітулянтської меншости.

Обнадіює, що у Партії опору з'явився провідник нового покоління, не пов'язаний з традиційним українським політичним прошарком і вантажем його помилки. І на відміну від колективного та від фізичного Зеленських, ця людина на правду кандидат Майдану, українського громадянського суспільства, що давно переріс українську політичну класу. Святослав Вакарчук здатний мобілізувати країну на відсіч капітулянтам, явним і гібридним.

Слава Україні!

Радіо Свобода

Андрій Піонтковський – російський публіцист, політичний експерт, опозиційний до путінського режиму, мешкає у США.

Адвокати домагатимуться...

(Закінчення зі стор. 1)

нених моряків, а вже після цього оголосить про завершення слідчих дій і ми перейдемо до стадії ознайомлення з матеріалами справи”, – додав М. Полозов.

Адвокат наголосив, що після невиконання російською владою рішен-

трибуналу ООН з морського права.

Міжнародний трибунал з морського права на засіданні в Гамбурзі у справі захоплених Росією українських моряків 25 травня зобов'язав Росію негайно звільнити військові кораблі і повернути їх під контроль України.

25 червня закінчився місячний термін з моменту ухвалення рішення, Росія була зобов'язана надати

звіт про виконання рішення трибуналу до цієї дати. У Міністерстві закордонних справ Росії заявили, що у Трибуналу ООН немає юрисдикції розглядати справу про захоплення українських моряків.

Copyright © 2019 RFE/RL, Inc. Передруковується з дозволу Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода (www.radiosvoboda.org).

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

НОВІ ВИДАННЯ

Вийшла книга про Тодосю Осьмачку

Галина Компанієць

Валентина Коваленко. „Русалко з куцівських ярів“. Черкаси. 2018, 219 стор.

„Русалко з куцівських ярів“ – так називається книга про видатного українського письменника першої половини ХХ ст. Тодосю Осьмачку. Її автор – український літературознавець Валентина Коваленко, уперше спробувала дослідити розвій родового дерева поета з Осьмачок-Лукіїв і прослідкувати незаперечний біографізм творчості Т. Осьмачки.

У виданні є унікальні світлини і родове дерево мистця слова та поема В. Коваленко „Ненароджене Сонце або Великий піст Зінька Самгородського“ з життя ватажка українських повстанців Зінька Стригуна, який став образом головного героя в Осьмаччиній „Думі про Зінька Самгородського“.

„Моя тужлива Україно, таку тебе я полюбив і за твою одну сльозину навіки голову згубив“, – ці слова є лейтмотивом життя і творчості Т. Осьмачки. Він жив і творив у буремні роки ХХ ст. Заради правди в літературі пожертвував своїм благополуччям та родиною. Педагог, поет, прозаїк, перекладач Т. Осьмачка пережив нелегку долю, бо не сприймав більшовицького режиму, який нещадно знищував його улюблене українське село. Патріот змушений був переховуватися і поневірятися, ночував навіть у скиртах на полі, удавав із себе божевільного, аби врятувати себе і родину від розстрілу. Зрештою він виїхав з СРСР, поневірявся у світах і помер на чужині 1962 року у Нью-Йорку. Т. Осьмачка – автор збірок „Скитські вогні“, „Круча“, „Клекіт“, „Сучасникам“, кількох поем, повістей „Старший боярин“, „Плян до двору“, „Ротонда душогубців“.

Щорічно у рідній Куцівці відзначають лавреатів премії на його честь. Зберігся у селі старовинний храм Пресвятої Богородиці, де хрестили маленького Тодосю. Поруч з храмом вулиця, де жили Осьмачки, тепер носить його ім'я.

„За винятком, може, шевченкових віршів і гоголевих повістей, наша література ще не знала такої української книжки, як „Старший боярин“. Якщо можна перелити Україну в слово, то це повість Осьмаччина, якщо може слово запах України принести, то це пахтить ця книжка всією запашністю України. Якщо можна у слові збудувати батьківщину і державу, то це вона збудована зримо і живовидячки“, – так оцінив творчість Т. Осьмачки професор Гарвардського та Колумбійського університетів Юрій Шевельов.

В. Коваленко розповіла, що з-поміж великого сузір'я письменників виокремила саме Т. Осьмачку не лише тому, що він її земляк (родом із сусіднього села) а й тому, що він дійсно геніальний поет, „найнахабніший поет СРСР“, як говорили про нього дослідники, який залишив потужний український поетичний і прозовий спадок, свідчення тієї епохи. Вся його творчість яскраво відображає боротьбу ватажків українських повстанців за Україну, трагедії місцевої українізації, репресій, колективізації, Голодомору, винищення інтелігенції.

У сільських школах він викладав українську мову і літературу, то агенти доносили владі, що він деклямував дітям Тараса Шевченка, Івана Франка, Володимира Винниченка і говорив, що тільки українська мова має бути мовою державною, бо вона – наша рідна, мова наших пращурів, і ми її мусімо знати.

В. Коваленко досліджує творчість Т. Осьмачки вже кілька років і за цей час знайшла цікаві дані про його родовід, познайомилася з ріднею, і навіть взнала, що її дід і баба разом із Тодосевою ріднею були свідками на весіллі (раніше у селах України свідками були старші, досвідчені люди, яких шанували, які могли „свідчити“ і підказувати молодятим, як тримати лад у родині і бути щасливими довге життя).

Дослідниця дізналася, що прототипом літературного героя Зінька Самгородського був Зінько Стригун, ватажок українських повстанців, який загинув через донос власного племінника-комуніста. Познайомилася з його ріднею, яка

підтверджувала, що Т. Осьмачка вподобав цього Зінька, котрий приїжджав у село, возив на коні свого сина, і казав: „Сину, якщо мене вб'ють, то це замучать мене за Україну“.

В. Коваленко розповіла: „Мені вдалося дослідити родову гілку матері, Євгенії Лукій. Зростаючи, він не застав жодного діда і баби, що є дуже важливим для дитини: це ж джерело, з якого ми черпаємо дух наш український, мову, фольклор, традиції, прикмети. Не встиг він і на похорони батьків, які померли майже одне за одним (1927 року – мама, а 1928 року – батько)“.

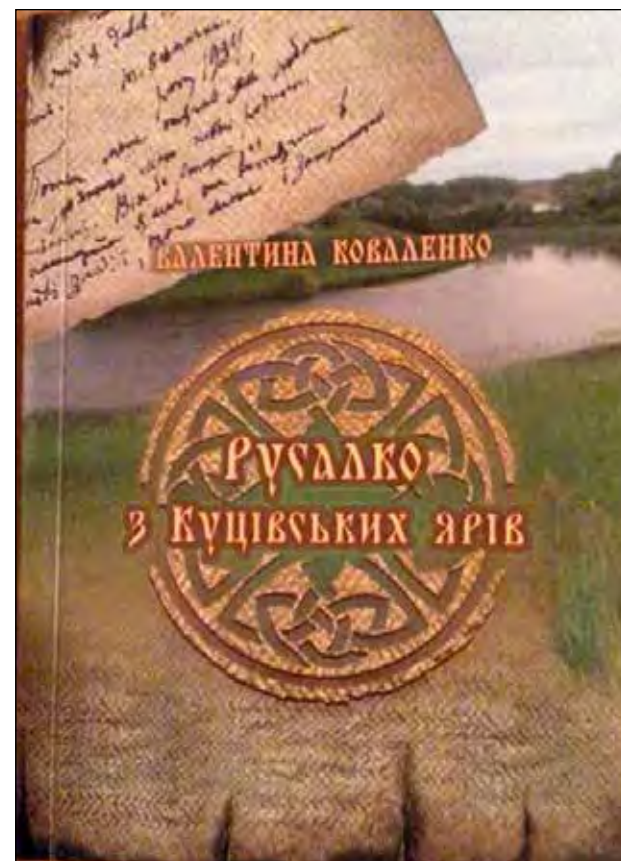
Ми побували у рідному селі Т. Осьмачки, познайомилися з Валентиною Пантелеєвою, його двоюрідною онукою: рідна сестра Т. Осьмачки Лукія була її бабусею. Вона ж зберегла всі родинні світлини.

Зі слів своєї бабусі В. Пантелеєва переповідає: „Бабуся розказувала: „Усе, що Тодось нам говорив, збудеться, тільки пройде сто років. Зараз це опасно, і цього ніхто не розуміє“. Говорила, що він писав заборонене, а щоби прожити, перекладами займався. Уся родина Осьмачок була незвичайна: Лукія шила в панів, мій дід Степан був ветеринарним лікарем, жили вони в панській економії і прямо там тримали дві корови, їм пани дозволяли. Дід Степан, батько Т. Осьмачки не вмів писати. Але пани його дуже шанували, і зробили йому таку печатку, яку він ставив замість підпису. Хоча був неписьменним, але все знав наперед, був провидцем. Передбачав, чи вдалим буде полювання, добра чи лиха людина йде, і навіть що в неї болить. Дід Степан лікував людей. Навіть коли він помер, то ще, мабуть, років чотири до нього приїжджали за ліками люди. Бабуся розказувала, що як народився Тодось, його мама на все життя оглухла – такий сильний післяродовий синдром. І Тодось у автобіографічних спогадах писав, що завжди цінував матір, але почував себе винним перед нею за цю глухоту. То я оце вспоминаю з такою тривогою. Дуже мені жалко його“.

„Т. Осьмачці доводилося постійно переховуватися, вдавати із себе психічно хворого, покинути сім'ю, аби всі залишилися живі, – продовжує розповідь В. Пантелеєва. – Він блукав. Як холодно – ночував і писав у скиртах на полі. А як сильно великий мороз – його приймали вчителі в Куцівці. І так тихенько він заходив до них опівночі, щоб тільки переночувати. Спав він на землі. Ховався і в склепах на кладовищі, його ловили, забирали в психічну лікарню. Писали, що він шизофренік, і відпустили“.

Потім він вертався і розказував, що йому у психушці робили. Бабі Лукії (своїй сестрі) він розказував: „Я придурився, що я геть хворий, божевільний, щоб якось остатись живому. Я хочу донести до багатьох поколінь правду про цих більшовиків, які знущалися з українського народу, просто винищували нашу націю“.

Назва книги пов'язана з особливостями життя Т. Осьмачки. Русалка – мітологічне явище, а Русалко – форма чоловічого роду. Коли Т. Осьмачка блукав у полях-ярах, по скиртах, навіть на

Обкладинка книжки про Тодосю Осьмачку.

кладовищі, уявіть собі: діти-пастухи женуть худобу пасти, а він піднімається зі скирти. Звичайно, вони лякалися, розбігалися і кричали: „Русалко, Русалко!“ Боялися його люди. І тільки дехто розумів, що він дуже розумний“.

В. Коваленко подякувала експертній раді обласної адміністрації, яка допомогла видати книгу до 125-річчя з дня народження Т. Осьмачки. Подякувала також журналістові Левкові Хмельковському, який передав з США для Черкащини унікальні книги Т. Осьмачки, видані за кордоном. Книгу „Китиці часу“ (1953 року видання), Т. Осьмачка тримав в руках, уже живучи за кордоном.

Похований Т. Осьмачка в Америці, на Українському меморіальному цвинтарі св. Андрія у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі. Творча інтелігенція разом із ріднею клопочуться про перепоховання письменника на його батьківщині.

Український Фестиваль
17/18 серпня 2019

12:00 Відкриття

Програма:	Виступає:
Субота 17-го серпня:	Ансамбль Калина
2:00-3:30 Концерт	Інна Тимочко
4:30-6:30 Концерт	Ансамбль Казка
8:00 Забава	
Неділя 18-го серпня	Володимир Сизоненко
11:00 Св. Літургія	Оркестра Чари
каплиця Св. Андрія	о. Володимир Баран
2:00-4:30 Концерт	

На продаж: традиційні українські страви
мистецькі вироби

Вступ

\$7/від особи за день
\$10/від особи два дні
діти до 14 років вступ вільний

Басейн відкритий

1230 Beaver Run Drive
Lehighton, PA 18235
(610)377-4621 www.ukrhomestead.com
email: OseliaODWU@gmail.com
FB:Ukrainian Homestead of ODWU, Inc.

ПОСТАТІ

Шановному ювілярові – Многая літа!

28 червня, виповнюється 80 років від народження одного з найвідоміших українців Америки – судді Федерального суду США (округ Колумбія), доктора права, професора Богдана П. Футея.

Життєвий шлях ювіляра почався в місті Бучачі на Тернопільщині. Коли вихор війни зрвав з рідних місць сотні тисяч українських родин, Петро і Марія Футей з чоти-

рирічним синочком опинилися спочатку в Ді-Пі-таборах у Німеччині, відтак – у далекій Аргентині, де Богдан виріс, закінчив гімназію.

Лише у 1957 році сім'я переїхала до Америки. У 1962 році юнак закінчив Університет Вестерн-Резерв у Клівленді (Огайо), а 1968 року – Юридичний коледж Клівленд-Маршал Університету Огайо. Відтак молодий правник став спів-

засновником і партнером юридичної фірми „Футей і Раковський“ (1968-1972).

У 1972-1974 роках Б. Футей працював головним помічником прокурора поліції Клівленда, у 1974-1975 роках – помічником мера Клівленду. Після цього організував і став партнером правничої фірми „Базарко, Футей і Оришкевич“ (1975-1984).

У 1984-1987 роки Б. Футей очолював комісію з урегулювання міжнародних позовів США. У 1987-2002 роках працював суддею Федерального претензійного суду Сполучених Штатів – був єдиним суддею-українцем, призначеним Президентом США.

Б. Футей викладав конституційне право в Українському Вільному Університеті у Мюнхені й Університеті Пасав (Німеччина), а також у Київському та Львівському національних університетах. Був членом виборчої команди під час президентської кампанії Рональда Рейгана.

Вихований в національно свідомій родині (батько, Петро Футей був одним з фундаторів Українського Наукового Інституту Гарвардського університету), Б. Футей належав і досі належить до найактивніших членів української громади США. На його громадському конті – головування в Центральному Союзі Українського Студентства, у Клівлендському Осередку Спільки Української Молоді в Америці. Був головним адвокатом Української національної асоціації, головою Об'єднання Українських

Організацій Великого Клівленду, заступником голови Українського Конгресового Комітету Америки, членом Американської асоціації адвокатів та Української асоціації адвокатів Америки.

Суддя Б. Футей заслужено користується високим авторитетом і в Україні – як радник Міжнародної фундації виборчих систем, офіційний спостерігач на виборах до Верховної Ради України 1994 і 1998 року та виборах президента України у 1994 році, як член Координаційного комітету допомоги Україні, учасник програм обміну суддями, консультант робочої групи Верховної Ради з підготування Конституції України, як автор низки цінних наукових праць про виборче право України, організатор та учасник конференцій і симпозіумів з цієї важливої проблематики.

За теоретичну і практичну допомогу Україні в галузі права Б. Футей вдостойненого ордена Ярослава Мудрого (1995), ордена „За заслуги“ (1999) та відзнаки Служби безпеки України (2007). Б. Футей – Почесний доктор Тернопільського національного економічного університету, Національного університету „Києво-Могилянська академія“, Закарпатського державного університету, професор Прикарпатського національного університету (Івано-Франківськ) та Українського Вільного Університету у Мюнхені.

Широко поздоровляємо д-ра Богдана Футея з 80-річчям, бажаємо йому міцного здоров'я, довгих і плідних років життя на добро обох країн, Америки і України.

Многая Літа!

СКУ закликає добровольців на вибори

ТОРОНТО. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) закликає добровольців до участі в роботі Міжнародної місії СКУ зі спостереження виборів Верховної Ради України 21 липня. Місія СКУ здійснюватиме спостереження за виборами народних депутатів та надаватиме оцінку щодо дотримання національного законодавства України і її зобов'язань перед Організацією з Безпеки і Співробітництва в Європі та Радою Європи, а також щодо інших міжнародних стандартів відносно демократичних виборів. Очолює Місію СКУ Євген Чолій.

СКУ приймає заяви на короткотермінове спостереження від добровольців (крім громадян України і Російської Федерації), які під час виборів можуть приїхати в Україну для спостереження за виборчим процесом, тимчасово або постійно проживають в Україні та готові спостерігати за виборчим процесом або спостерігати за виборчим процесом в одному з дипломатичних представництв

України за кордоном.

Пакет документів, включно з анкетною, яка необхідна для реєстрації заявника в Центральній виборчій комісії (ЦВК) України, доступний на веб-сторінці СКУ: <https://www.facebook.com/UWCongress/>.

Щоб стати короткотерміновим спостерігачем від СКУ під час виборів в Україні, треба заповнити пакет документів та надіслати його не пізніше 10 липня на електронну адресу: elections@ukrainianworldcongress.org.

Добровольці, які були зареєстровані від СКУ під час президентських виборів в 2019 році, повинні знову зареєструватись в ЦВК України.

З усіма питаннями щодо Місії СКУ слід звертатися до Володимира Кістяника, Координатора Місії СКУ, тел.: 380-97-752-5177 (Україна, WhatsApp, Viber) або на електронну адресу: elections@ukrainianworldcongress.org.

СКУ

Ні зрозуміти...

(Закінчення зі стор. 1)

ми інтелектуалами. Тобто та сама імперія, тільки ще гірша, бо вже без Миколи Бердяєва, Пітирима Сорочкіна, Федора Степуна, Миколи Лоського, Івана Ільїна, Бориса Вишеславцева, Семена Франка і ще майже 200 вчених, жива присутність яких в Росії могла б великою мірою посприяти її демократичному розвитку. Ні, демократичний розвиток був в принципі виключений.

З сьогоднішньої путінської Росії силою вже не висилають кораблями нельюальних до кремлівського режиму людей. Просто вони хочуть залишитися людьми, тому ідуть самі. Михайло Епштейн, один з найцікавіших мислителів нашого часу (до речі, рішуче засудив російське загарбання українського Криму) переїхав до США, талановитий літературознавець і журналіст Андрій Мальгін – до Італії, віднедавна в Америці живе і працює блискучий російський політолог Андрій Піонтковський, Борис Акунін, один з найпопулярніших російських письменників, мешкає в Парижі.

Певна річ, десятки і сотні росіян ідуть в пошуках кращого життя. Наприклад, до Ізраїля емігрувало понад 200 тис. учених – і зауважмо – не лише з економічних міркувань. 40 відс. професорів, що залишили Росію, назвали спонукальною причиною саме політичну ситуацію в країні.

В чому ж полягає неприйнятність російської політичної ситуації для нормальної російської людини? Ось що говорить про це Б. Акунін:

„...Ніяка влада і ніякі реформи в Росії ніколи не зазіхали на основу державного ладу. Вона не змінюється з другої половини XV ст. І з моєї точки зору причина того, що в Росії не працює демократія, історично виникає саме в той час... Коли Іван III, об'єднувач Русі, створював країну, йому не було в кого вчитися. Він добре знав, як влаштована Чингізидська держава. І він відтворив її основні параметри. Це дуже сильна модель державна. Інша справа, що зараз в третьому тисячолітті вона стала неймовірно архаїчною. Ця система забезпечує високу ступінь міцності, але гальмує розвиток. ... Хто б не прийшов після Путіна, через п'ять чи через 10 років почне відновлювати ординську модель. Російська держава повинна вийти з ординської матриці. Що таке ця матриця? Це чотири несучі колони. Найперша і головна – гранично жорсткий централізм управління. Орда управляється з ханської юрти і ніяк інакше. Всі рішення в Росії, як би вона не називалася, завжди приймалися тільки в столиці. У такій величезній різноманітній країні це історично працювало добре, зараз працює дуже погано. Друге правило ординської держави – це постать великого хана, як би він не називався – цар, генеральний секретар, прези-

дент – вона священна, вона стоїть вище критики. Третє – ординська модель в принципі не може бути правовою, тому що воля великого хана завжди вища, ніж будь-який закон. Четвертий обов'язковий пункт – це система, при якій всі мешканці перебувають на службі у держави. Не держава обслуговує людей, а люди обслуговують державу. Історично кожен раз, коли відбувалася якась реформа, якась революція, і влада починала робити замах на ось ці чотири підвалини, все починало розсипатися, і доводилося відновлювати знову цю саму піраміду. Це сталося на наших очах.

Ці чотири принципи зберігаються вже понад 500 років. Якщо щось порушувалося, держава починала розвалюватися. В останні 100 років це сталося спочатку в 1917 році, це привело до абсолютно жорсткої ординської структури, яку створив Сталін. Вона розвалилася. І зараз бачимо, як Путін і його оточення створюють те ж саме. За всіма прикметами. Треба сказати, що історично ця структура досить ефективна, вона добре працює під час важких випробувань, під час війни завдяки дуже високій своїй мобілізаційній здатності. Але за часів миру вона працює дуже погано. Тому що розвиток взагалі країни, суспільства, головним чином досягається за рахунок приватної ініціативи людей, які, не боячись нічого, починають поліпшувати своє власне життя, стають багатшими, придумують якісь речі. Через це

вся країна стає багатшою...“.

500 років – і жодних змін. Оце вже на правду – за Федором Тютчевом: „Розумом Росію не збагнути...“. На наших очах коло замкнулося: Росія Івана Грозного і Росія Володимира Путіна зіллялися в тих чотирьох „стовпах“ російського імперіалізму, про які говорить Б. Акунін. Навіть в аргументах на виправдання вічності тих „стовпів“ листи Івана Грозного збігаються з недавною статтею ідеолога кремлівського стратега Владислава Суркова. В ній – все, мов на долоні. Царі – й ті дбали про зв'язки зі світом, з Європою, Сталін – і той мусив забивати баки „найдемократичнішим радянським ладом“. В. Путінові усіх цих декорацій вже не потрібно. Всякі евфемізми вже позаду. Стаття так і називається – „Довга держава Путіна“. Іншими словами – вічна.

Зміст статті – не розмисел, а вердикт: держава В. Путіна – це, мовляв, абсолютно нове явище у світі, вона буде існувати довго, бо за нею – відповідна народна відданість. Перевага держави В. Путіна перед іншими полягає в тому, що вона чує і розуміє свій народ, а народ, у свою чергу, в усьому покладається на першу особу держави, тобто В. Путіна, і в усьому вірить йому.

Так, російському народові сурковська бестія залишила тільки одну функцію – сліпо вірити. Решта не його діло.

Хто ж хоче не лише вірити, але й розуміти, змушений емігрувати з Росії.

НОВИНИ НАУКИ

Пантелеймона Куліша вшанували в УВАН

НЮ-ЙОРК. – 200 років від дня народження Пантелеймона Куліша Верховна Рада України окремою постановою ухвалила урочисто відзначити на державному рівні. Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у США та її Інститут Шевченкознавства долучилися у плідній співпраці з Науковим Товариством ім. Шевченка в Америці і його Інститутом джерелознавства, Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету та Інститутом літератури ім. Тараса Шевченка Національної Академії Наук України (НАНУ) і її Центром дослідження життя і творчості П. Куліша до цих заходів науковою продукцією та організацією низки конференцій та семінарів.

В УВАН відбулися доповіді старшого наукового співробітника Інституту літератури ім. Т. Шевченка Олеса Федорука (17 березня) та завідувачки катедри теорії та практики перекладу з англійської мови Інституту філології Київського національного університету ім. Т. Шевченка д-ра Лади Коломієць (5 травня).

Кожний письменник, зазначив О. Федорук у своїй доповіді „Куліш і цензура. Вступ до проблеми“, мав свої непрості взаємини з цензурою, а в П. Куліша вони були особливі з огляду на багатогранність його творчої особистості (письменник, критик, публіцист, перекладач, історик, видавець), а також ту виняткову роль, яку він відіграв у суспільно-літературному процесі, і врешті – з огляду на засяжність його діяльності, яка простяглася поза кордони Російської імперії і поширилася також на Австро-Угорську імперію.

У письменника – плідного автора, видавця, а невдовзі і власника друкарні – виникли труднощі, які не лише гальмували, а й спотворювали його літературну працю. Про П. Куліша навіть пішов поголос, мовляв, цензурне відомство особливо небайдуже до його творів.

Втім, відзначив доповідач, немає підстав говорити про унікальність Кулішевого випадку стосунків письменника з цензурою. Кожний український або російський літератор більшою або меншою мірою зазнав у той час цензурного тиску. У 1850-их роках національна зорієнтованість Кулішевої творчості ще не мала для цензури такого значення, як у пізніші роки, коли українофільський рух почав набирати загрозливої для імперії сили. Емський указ 1876 року цілковито змінив ситуацію – репресії проти українського слова в Росії призвели до заборони і багатьох творів П. Куліша. Неможливість вільно висловлюватися в Російській імперії спонукала письменника друкуватися за кордоном – передусім в Австро-Угорщині, а також у Женеві – з допомогою Михайла Драгоманова.

П. Куліш був перший із наддніпрянських письменників, який, наголосив О. Федорук, звернув свою увагу на галицьку Україну, щоб мати змогу друкувати нецензуровані твори, а водночас – щоб вплинути на суспільно-літературний процес краю і, створивши середовище

одномумців, плекати нове українське письменство.

Про можливе зіткнення з цензурою, за тими джерелами, що дійшли до нашого часу, П. Куліш уперше висловився лише на початку 1846 року, і його побоювання стосувалося саме „Чорної ради“, уривку із третьої частини. „Один день із життя запорожця Кирила Тура“ викликав чималі зауваження цензора, і лише винахідливість редактора й автора дозволили тоді обійти їх.

Відносно безтурботний у цензурному пляні початок літературної та наукової кар'єри П. Куліша завершився кирило-методіївським розгромом (1847), хоча Кулішеву причетність до Кирило-Методіївського Братства під час слідства, як це добре відомо, доведено не було. Доповідач наголосив, що письменникові інкримінували не участь у братстві, а те, що у своїх друкованих і рукописних текстах він „виражав надмірну любов до батьківщини, Малоросії, мав хибні поняття про її минулу начебто славу і піклувався про відновлення її літератури і народності“, „подавав історію малоросіян ледь не найзнаменитішою усіх історій, славу цього народу називав всесвітньою, цитував пісні українські, в яких висловлюється любов до вольності, натякаючи, що цей дух не охолов і досі в малоросіянах“.

Отож, з квітня 1847 року, всі свої твори письменник зобов'язаний був подавати на попередню експертизу III відділу, що суттєво ускладнювало їхній шлях до публікації. Відтоді він змушений був пристосовуватися до нових цензурних умов, які йому встановили персонально. Він крився з думками, шифрувався псевдонімами – „псевдонімність“ входить у його письменницьку натуру, і навіть потім, отримавши дозвіл друкуватися на загальних цензурних підставах, звичка ховатися зі своїм авторством збереглася, породивши велику кількість псевдонімів і криптонімів, якими він послуговувався впродовж усього життя. Письменник вигадував різні способи, щоб долати цензурні бар'єри.

У доповіді д-ра Л. Коломієць „Взаємодія європейських та українських контекстів у перекладацькій шекспіріані Пантелеймона Куліша“ йшлося про перекладацьку школу П. Куліша як складне явище романтизму в переплетенні українського та західноєвропейського контекстів: мовних, літературних, культурних. Перекладацька шекспіріана П. Куліша розглядалася як цілісне явище романтизму і зокрема – крізь призму етики та естетичної концепції перекладу, напрацьованої німецькими романтиками. Основні тези доповіді було проілюстровано матеріалом з тексту Кулішевого перекладу п'єси „Гамлет“ – останньої з 13 п'єс, які П. Куліш встиг перекласти. Цю Кулішеву працю проаналізувала доповідачка з погляду системи перекладацьких прийомів, націлених на втілення романтичного ідеалу перекладу.

П. Куліш – це перший український професіонал у справі віршованого перекладу, відзначила Л. Коломієць. Більшість своїх перекладів він здійснював безпосередньо з мови оригіналу, ставлячись принципово негативно до використання підрядника. Водночас, у поетичних перекладах він вбачав найкращу пробу рідної мови щодо її ковкості, мальовничості й гармонії, поєднуючи у своїх поглядах на перекладацьку професію вимогу точності перекладу з вимогою його органічності.

П. Куліш-перекладач ретельно вивчав культурно-історичний контекст першотворів та їх переклади доступними йому

Доповідає д-р Лада Коломієць. (Фото: Лариса Заник)

мовами, особливо російські, польські й німецькі переклади. На думку доповідачки, у нього прослідковується реальна, а не лише задекларована, увага до віршової форми першотвору як до його істотної поетичної цінності, невіддільної від смислового наповнення; в пріоритетності об'єктивної вірності оригіналові над суб'єктивною перекладацькою інтерпретацією. Разом з тим, наснажена німецькою романтичною традицією перекладацька стратегія П. Куліша, не схильного до пропусків та домислювань, має на собі виразний відбиток його яскравої поетичної індивідуальності, що її чи не першим помітив у Кулішевих перекладах Іван Франко, який слушно підносить перекладацьку діяльність П. Куліша до рівня культурницького місіонерства.

Кулішеву шекспіріану варто розглядати як типово романтичний героїчний акт, наголосила Л. Коломієць, у якому втілювались романтична естетика та романтична перекладацька етика. Так, романтичний естетичний принцип поетичного відчуження – фігуративність мовлення, непряме називання предметів, дій, явищ і станів – виразно прочитується у Кулішевому перекладі „Гамлета“, який є одним з його найбільш вдалих перекладів.

В Кулішевих перекладах з Вільяма Шекспіра, на думку доповідачки, втілюється добре організована система перекладацьких прийомів, що відповідає усім основним, взаємопов'язаним критеріям романтичної концепції перекладу.

Відтак мова Куліша-перекладача – цілком у романтичному дусі – унікально-неповторна (штучна „староруська“, чи, за П. Кулішем, „старомодна“ мова). Водночас вона – цілком у Шекспіровому дусі – внутрішньо драматична („зіткнення“ й взаємопроникнення контрастних мовностильових плянів). У ній щільно переплелися між собою русизми, старорусизми, староукраїнізми, польонізми, біблієзми, церковнослов'янізми, діалектизми, льокалізми та колоквиалізми. Поряд із очуженням мови перекладу за допомогою архаїчних та льокальних мовних елементів П. Куліш вдається до її онаціональнення, яке має такі напрямки: етнографічний, суспільно-політичний, соціально-економічний.

Чимало наукових розвідок, зазначила Л. Коломієць, написано про застосування П. Кулішем у своїх перекладах стилізованої староукраїнської мови. В основному, увага зверталась на її якісно-кількісний склад, а відтак дискутувалась і піддавалась сумніву її літературна доцільність. Доповідачка вважає, що в цьому питанні історико-літературознавчий аспект досліджень необхідно доповнити перекладознавчим аспектом, – лише так можливо осмислити цей феномен.

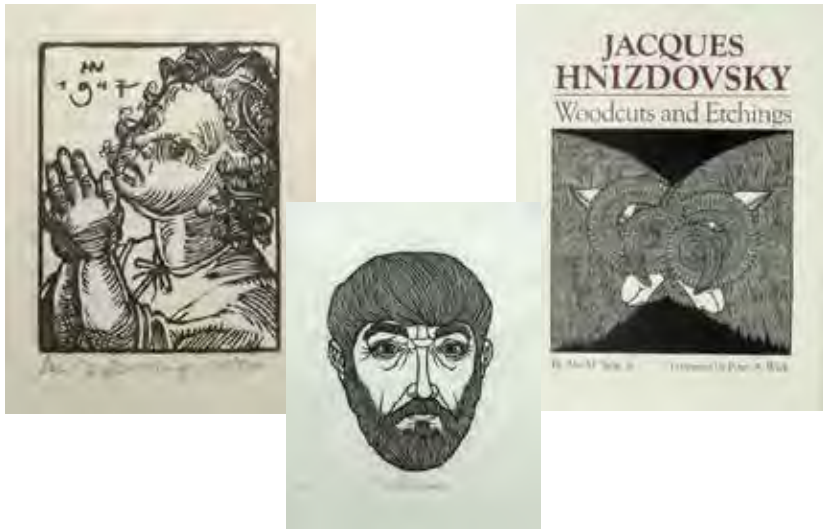
З перекладів П. Куліша, підсумувала д-р Л. Коломієць, доволі очевидно окреслюється його місце як генератора засад майбутніх українських перекладацьких шкіл, зокрема із Кулішевої шекспіріани закономірно виводиться і етнографізм Миколи Лукаша, і формалізм Ігоря Костецького, і неоромантизм Василя Барки. Також безсумнівно є вплив П. Куліша на шекспіріану Тодоса Осьмачки та Леоніда Гребінки.

Олег Федорук (четвертий зліва) з учасниками зустрічі. (Фото: Лариса Заник)

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints** є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 25 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wng@greenbaumprints.com
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

Ще один...

(Закінчення зі стор. 5)

лістами. Тож передаємо тезу про те, що журналісти відчувають себе у небезпеці, тим більше, що це не перший подібний випадок. А Бондаренко реагує так емоційно, що складається враження, ніби і він не відчуває себе у безпеці.

„Зрозуміло, що відчувають небезпеку! Убили одного депутата, на другого напали, викрали автомобіль і сім'ю зв'язали, начальника управління фінансової політики вивезли в ліс із родиною і побили! Зрозуміло, що вони відчувають... Вже і писали, і зверталися до [Юрія] Луценка. На жаль, в країні змінився тільки президент, а прокурори на місці”, – наголо-

шує він.

В Національній спільноті журналістів України супроводжували інформаційною підтримкою справу В. Комарова від моменту нападу. В НСЖУ наполягають на проведенні спеціальних парламентських слухань з питань фізичної безпеки журналістів та свободи слова. Наголошують, що потрібен реальний, а не декларативний захист прав українських журналістів.

Моніторингова місія ООН з прав людини також закликала українську владу притягнути до відповідальності винних у нападі на черкаського журналіста.

Пошукується жінка до щоденної хатної праці. Включає прибирання, готування, та догляд людини похилого віку. Робота у штаті Флориди, з проживанням і без. Просимо мати легальний статус. Тел.: **404-593-6500**

Продається 3-ох кімнатна квартира в м. Тернопіль недалеко Співочого поля. Новобудова, 5-ий поверх 10-ти поверхового будинку. Загальна площа 79,4м.кв. В будинку є домофон, ліфт, камери цілодобового спостереження а також парковка з охороною. Кожна кімната має вихід на балкон. Велика кухня, велика лоджія, туалет. Ціна договірна.

Тел: **732-649-3721 • 908-425-1384**

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: **212-473-3550**

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки на ДЕПОЗИТНІ СЕРТИФІКАТИ!

SPECIAL SHARE CERTIFICATE

2.80%

FOR 9 MONTHS APY*

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Visit our web site at ukrainianfcu.org

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

Rochester, NY Main Office
824 East Ridge Rd
Rochester, NY 14621
585-544-9518

Buffalo, NY
562 Genesee St
Buffalo, NY 14204
716-847-6655

Portland, OR
11050 SE Powell Blvd
Portland, OR 97266
503-774-1444

Vancouver, WA
11208 NE Fourth Plain Blvd
Vancouver, WA 98662
360-597-2096

Amherst, NY
2882 Niagara Falls Blvd
Amherst, NY 14228
716-799-8385

Federal Way, WA
1414 S 324th St Ste B108
Federal Way, WA 98003
253-237-5293

Sacramento, CA
6029 San Juan Ave
Citrus Heights, CA 95610
916-721-1188

Webster, NY
900 Holt Rd
Webster, NY
585-545-6276

Boston, MA
282 Providence Hwy
Westwood, MA 02090
781-493-6733

Parma, OH Osnova Branch
5602 State Rd
Parma, OH 44134
440-842-5888

Syracuse, NY
211 Tompkins St
Syracuse, NY 13204
315-471-4074

Disclosure: *APY is Annual Percentage Yield. Must be new money. Rate is as high as 2.80%. Rates are effective as of 3/28/2019. Minimum deposit is \$500. No rate adjustment on prior share certificates. There is a penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. Rates may change at any time. The APY will remain in effect for the term of the certificate. Dividends are compounded and credited quarterly. Fees may reduce earnings. Other rates and terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Federally insured by NCUA.

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

Українці нагородили...

(Закінчення зі стор. 8)

почав як спеціальний агент наглядку FBI, подорожуючи і сприяючи розвиткові свободи і демократії. Він виступав проти політичної корупції і підтримував глобальні контртерористичні зусилля. Він відкрив антитерористичне бюро в Україні, де перебував чотири місяці для проведення вагомих процедур з метою збереження засад демократії, нав'язав дружні зв'язки з багатьма партнерами і в нього появилось справжнє зацікавлення у допомозі українському народові.

Після 15 років праці у FBI Б. Фіцпатрик став конгресменом США з Пенсильванії у ділянці закордонних справ, служби безпеки країни (Homeland Security) і малого підприємництва, став співголовою Конгресового Українського Кокуссу. Недавно його призначено до Комісії безпеки і співробітництва в Європі (CSCE), відомої як Гельсінкська комісія.

В часі свого третього року служіння конгресмен Б. Фіцпатрик зумів ініціювати ряд резолюцій у ділянці кібербезпеки для України. Побачивши, як Росія шкодила Україні своїми кібератаками, він разом з конгресменом Бренданом Ф. Бойлом ініціював конгресову резолюцію, схвалену 7 лютого 2018 року.

Конгресмен Б. Фіцпатрик минулого року виступав з привітом на святі Незалежності України, бере участь у діалозі США-Україна та спілкується з всіма, хто приходить до нього з пропозиціями.

Вечір відбувся з участю понад 150 учасників представників громадських організацій. Голова УФА д-р Зеня Черник відкрила урочисту імпрезу привітанням конгресмена Б. Фіцпатрика, співорганізаторів імпрези і численних присутніх з поясненням причини цього свята.

Юлія Ступень виконала популярну американську пісню Ірвінга Берліна „God Bless America“ та пісню Тараса Петриненка „Господи, помилуй нас“. Група з танцювального ансамблю „Волошки“ у чудових українських строях привітала хлібом і сіллю Б. Фіцпатрика. Апостольський Адміністратор Української Католицької Церкви Єпис-

коп Андрій Рабій промовив коротку молитву з нагоди вшанування Б. Фіцпатрика.

Голова УФА передала ведення програми колишньому конгресменові Чарлсові Ф. Дагерті, засновникові і першому співголови Ад Гок Комітету балтійських народів і України. Ведучий передав позитивні характеристики Б. Фіцпатрика і відзначив його надзвичайну індивідуальність, посвяту поняттю незалежності, особистої свободи, справедливості і панування закону в Україні. Ведучий представив політичну ретроспективу сучасної України – жахіття Голодомору, трагедію Другої світової війни, советську брутальність, аж до нового ранку свободи і незалежності України.

Перед тим як надати слово Дж. Герлакові, ведучий представив присутніх визначних гостей – Владика Рабія, Генерального консула України в Нью-Йорку Олексія Голубова та консула Дениса Семеновича, Роберта МекКонела від Фундації США-Україна і Михайла Савківа – віцепрезидента Українського Конгресового Комітету Америки та директора Української Національної Інформаційної Служби, голову місцевого Відділу УККА Євгена Луціва, Гіларі Левін і Андрія Демчика від філадельфійського осередку Американсько-єврейського комітету, Кімберлі Гамм – віцепрезидента Менор Коледжу, Романа Петика – голову Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“, і

ректора Українського католицького собору Непорочного Зачаття о. Романа Пігулу. Представники України прилучилися до щирих вітань і гратуляцій присутніх, добре розуміючи вагу діяльності конгресмена Б. Фіцпатрика.

Після цього ведучий привітав і представив Дж. Герлака, який раніше одержав нагороду УФА ім. О. Б. Черника як поборник тісних зв'язків між США і Україною і член українського кокуссу у Вашингтоні, довголітній заслужений голова Конгресового Українського Кокуссу. Дж. Герлак був ключовою особою у 2007 році у відкритті санкцій, накладених на Україну у 1975 році поправкою Джексона-Веника до акту закордонної торгівлі. Тим самим Дж. Герлак домігся сприяння інвестиціям американського бізнесу в Україні і економічного росту і розвитку в загальному.

Дж. Герлак закликав українську громаду бути більше активною у співпраці з Конгресовим Українським Кокуссом, який очолює Б. Фіцпатрик. Конгресмен Б. Ф. Бойл прислав листа підтримки Б. Фіцпатрикові, з яким був співавтором кількох резолюцій на користь України.

Ч. Дагерті підкреслив важливе значення медалі О. Черника і закликав до більшої відповідальності, більшої активності, бо ціна свободи приходить з дуже високим рахунком, як і до більшого згуртування під проводом Б. Фіцпатрика.

Окремі привіти склали Р. Мек-

Промовляє Джім Герлак. (Фото: Стефан Фартушок)

Конел, який подарував Б. Фіцпатрикові мідний дзвін з Прикарпаття з написом українською мовою, М. Савків, Е. Луців, який говорив про існування Молодіжного клубу громадянського суспільства, члени якого щотижнево працюють і критично аналізують події політичного життя під проводом своїх провідників Миколи Грицьковяна, Ірини Галай і Е. Луціва. Промовець представив присутнім Софію Лисенко і Роберта Меленевица.

Президент Української Федеральної Кредитової Спільки „Самопоміч“ Р. Петик висловив влучну характеристику діяльності Б. Фіцпатрика, за яку йому вручено медалю О. Черника.

Д-р З. Черник вручила нагороду Б. Фіцпатрикові, який прийняв медалю і закликав українську громаду продовжувати підтримку для України, поділився новиною про те, що він і Б. Ф. Бойл поїдуть в Україну як члени Делегації Конгресу (CODEL) у листопаді цього року. Присутні всталим місць плесками вшанували слово конгресмена.

Голова підготовчої комісії імпрези Віра Андрейчик подякувала всім, хто спричинився до успіху свята, особливо спонсорам успішної імпрези: Українській Федеральній Кредитівці „Самопоміч“ і „НетКост Маркет“.

Танцюристи ансамблю „Волошки“ привітали хлібом і сіллю конгресмена Браєна Фіцпатрика.

Фільм „Людина...“

(Закінчення зі стор. 8)

мрій не буває, треба лише спробувати. Щоб довести це, Л. Кантер з друзями взяли кухонні табурети (стілці) і помандрували з ними до чотирьох океанів. Остання четверта подорож тривала рік. Але монтували фільм вже після смерті головного героя. Для режисера картини самогубство товариша стала шоком.

„Він залишив перед смертю листа для мене, – розповів режисер Я. Попов. – Писав у ньому, що тепер у мене є весь матеріал, необхідний для картини, маючи на увазі відеофільм, де він зняв власну смерть. А ще Леонід просив мене, щоб це був фільм не про сум, а про любов. Тому я намагався змонтувати його так, щоб радісних і смішних моментів було більше“.

Місцева громада спілкувалася з мистцем після прем'єри у Сан-Франциско. Те, що повідав режисер фільму, пролило світло на неоднозначні моменти, присутні в картині. Я. Попов відверто відповідав на

питання, хоч було очевидним, що біль втрати не зник, і говорити про це чоловікові непросто.

У нього запитали: „Леонід вам сниться?“.

Він відповів: „Так, одного разу наснився. Я монтував цей фільм вісім місяців. Щодня. І на вихідних. Прямо на роботі інколи спав. Було важко. Складалося враження, що я залишився сам на сам з картиною. Якось мені приснився сон, що був надзвичайно реалістичним. Леонід прийшов до мене, наче хотів мені розповісти, що існує життя після смерті. А він у це вірив завжди. Ми йшли поряд уві сні, розмовляли. Кантер показав мені, де зараз живе. Дивно, але це був центр Києва. І я ще подумав, що треба хапати камеру, бо мені ніхто не повірить. Ми з ним зайшли до якогось будинку, і Леонід сказав, що йому не можна зараз виходити. Потім він зник. Але я ще не прокинувся і у сні будинку того більше не було. Я пішов його шукати. Потім за якоюсь картинкою побачив вхід у той дім, але тепер там була лише якась жінка, певно господиня, і ще якісь люди були. Жінка мені пові-

домила, що Леоніда вже не можна бачити, і сказала таку фразу, яку я не зрозумів: „Навіть вода не тече“. Пам'ятаю, у сні я почав плакати. Коли Леонід помер, то у мене був шок, але сліз не було. А тут мене прорвало. Чомусь ця фраза „Навіть вода не тече“ запала мені в душу і я подумав, що в кінці фільму треба обов'язково зробити так, щоб текла вода“.

– А що ще писав у листі Кантер? Може давав якісь вказівки щодо фільму?

– Так. Він любив, щоб усе було досконало організовано. Навіть написав, що потрібно поставити пам'ятники отим табуретам на березі кожного з чотирьох океанів.

– І ви збираєтеся це зробити?

– Це буде непросто, потрібні ресурси, але, думаю, ми будемо пробувати.

– Підозрюю, що найважчим моментом у фільмі була для вас заключна сцена? Додавати чи ні?

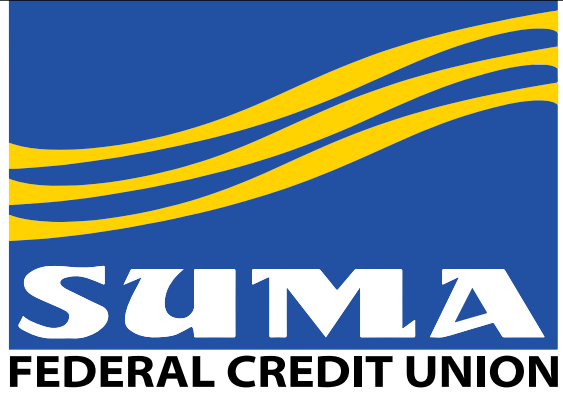
– Це справді був важкий вибір. Я відтягував його, скільки міг. Сам постріл, звісно, в картину не вставив. Вирішив розбавити цю останню сцену розповідями друзів і

побратимів Леоніда. Щоб трохи якось розвантажити її.

Організатор показу фільму у Сан-Франциско Остап Коркуна з організації „MaydanSF“ розповів про враження від фільму:

„Вперше я побачив „Людину з табуретом“ ще в Україні. Пам'ятаю, кілька хвилин після показу я не міг ані говорити, ані рухатися, настільки мене вразила стрічка. Це дуже сильне кіно. Для мене особисто важливо підтримувати український продукт. Ми допомогли цій команді відкрити візи у Сполучені Штати Америки і влаштували сьогоднішній показ. Тішимося, що місцева громада має можливість побачити якісне українське кіно, і тим самим допомогти людям, які його створили, бо фільм цей не є державним замовленням, і всі кошти мистці збирали самотужки, запрошуючи людей долучитися до збору“.

Режисер з командою у США вже два місяці і плянує презентувати стрічку у столиці Каліфорнії – Сакраменто. А в Україні кінокритики назвали фільм „Людина з табуретом“ головною подією року у світі документального кіно.

ОТРИМАЙТЕ ПІДТВЕРДЖЕННЯ СЬОГОДНІ!

It's the Season

— ДЛЯ —

ОТРИМАННЯ КРЕДИТУ НА МАШИНУ!

НИЗЬКИЙ ВІДСОТОК

2.25%^{APR*}

ДО 48 МІСЯЦІВ

100%
фінансування
для
кваліфікованих
позичальників

 Like us on
Facebook

* APR = Annual Percentage Rate. This is not a guarantee of credit. An application and approval is required. All loan rates are based upon member's credit worthiness at time of application and the term of the loan. Your rate may be higher and rates are subject to change without notice. Used vehicle loans are based on the age of the vehicle and term of the loan. Visit us at www.sumafcu.org or call the credit union for current rates.

** 100% Financing applies to credit scores of 660 or higher. Financing does not include sales tax, tags, destination charges, etc. Call the credit union for more information.

SUMAFCU NMLS# 527694

НАШІ ФІЛІЇ ЗРУЧНО РОЗТАШОВАНІ ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

ПОДАЙТЕ АПЛІКАЦІЇ У ФІЛІЯХ SUMA FCU АБО ОНЛАЙН WWW.SUMAFCU.ORG

Ділимося сумною вісткою, що 25 травня 2019 року, на 90-му році життя відійшов у вічність наш дорогий Чоловік, Тато, Дідусь, довголітній політично-громадський діяч

св. п.

Федір К. Гайовий

Похоронна відправа відбулася 8 червня 2019 року в Sunset Funeral каплиці в Мінеаполісі, Мінесота.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина - Маруся
- син - Павло з дружиною Сонею
- син - Іван з дружиною Мелісою
- внуки - Марина, Ася, Коля, Олесь, Лука, Михайло, Максим
- сестра - Оля з чоловіком Юрієм Татарко
- племінниці - Іра, Ніна, Ліда, Оля

Вічна Йому пам'ять!

**св. п.
Аркадій
Яцківський**

народився в Києві 9 травня 1930;
помер у Каліфорнії 23 травня 2019.

Шенгартен, 18.XI.1944.

Вірний син і патріот України та прибраної батьківщини Сполучених Штатів Америки. Похоронений з військовими почестями в ранзі полковника Армії США 21 червня 2019 року на військовому цвинтарі в місті Riverside, Каліфорнія.

Все життя щедрий жертводавець і кришталево чесна людина.

Царство Йому небесне!

*Роман Ференцевич,
товариш зі шкільної лавки
в Академічній гімназії
у Львові, 1941-1944.*

В першу річницю відходу у вічність

св. п.

Романа Гавриляка

складаємо подяку родині, приятелям і знайомим, що не тільки у хвилині нашого безмежного смутку, але протягом цілого року були з нами і давали нам душевну піддержку. Особливо дякуємо за участь у похоронних відправах, за усні і листовні вислови співчуття, за квіти, за пожертви на Служби Божі, за дуже щедрі датки на Українське Військо і на Український Музей, за те, що так гідно вшанували пам'ять нашого дорогого і незабутнього Свата.

Вічна Йому пам'ять!

Марійка з родиною

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

VARSHAVSKY MONUMENTS
862-812-7086
E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПAM'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту
Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті
Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

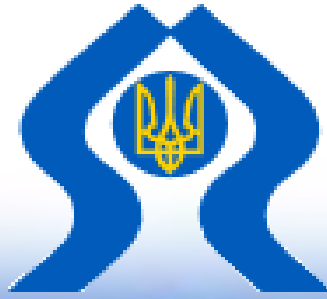
ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Шановні читачі! Жалібні повідомлення з приводу відходу своїх близьких і друзів просимо висилати на електронну адресу відділу оголошень „Свободи“: advertising@ukrweekly.com

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

IRA

Share Account

*Відкрийте пенсійний рахунок,
щоб забезпечити своє майбутнє.*

3.46% APY*

ГОЛОВНЕ БІУРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГБОРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно: 1-888-SELFREL**

*APY Відсотки у річному відношенні з нарахованою дивідендою. Дивіденда 3.40% нарахована денно, може бути змінена.